

OVATARJEVE NOVICE

LETO XIV | 29. SEPTEMBER 2022 | ŠTEVILKA 8 (141) | CENA: 1,70€

Pogovor ob kavi

»V jazzu sem našel svobodo za improvizacijo«

Več stran 3

Nina Zorman

Večerja na višini

Foto: arhiv občine

V občini Sv. Andraž v Slovenskih goricah so se lotili posebnega projekta. Na najvišji točki v občini so pred letom dni postavili novo razgledno točko, 9-metrski stolp na hribu Ostragova, ki se nahaja ob priljubljeni pohodniški in kolesarski poti. Tokrat so v sklopu tako imenovanega pilotskega projekta pripravili Večerjo na stolpu, ki jo je pripravljala ekipa s Turistične kmetije Pri kapeli pod vodstvom Mojce Druzovič. Sama izvedba kulinarike in ideje z ambientom je bila pri gostih odlično sprejeta z obljubo, da se bodo vrnila tudi prihodnje leto, ko bodo z aktivnostjo nadaljevali na Turistični kmetiji Pri kapeli. Gostje, ki so bili deležni razvajanja, so bili udeleženci zadnjih dveh večjih dogodkov (kino na prostem in postavljanje klopotca) v občini in so na podlagi oddane prisotnosti bili izžrebani ter povabljeni na romantično večerjo za dve ali štiri osebe. Prvi par, ki je romantično večerjo prvič užil na stolpu na Ostragovi, sta bila Hajdi in Anže iz resničnostnega šova Poroka na prvi pogled.

Foto: Anita Grgič

Zmago Šalamun

Nova plezalna stena s 720 oprijemki

Na lenarški Poleni je v soboto, 10. septembra, potekala otvoritev plezalne stene (balvana) Tadeja Goloba, Lenartčana, ki se je otvoritve tudi udeležil. Zbrane je pozdravil župan mag. Janez Kramberger, mlada perspektivna plezalka Maja Kramberger iz Pesnice pa je obiskovalcem prikazala, kako uporabljati plezalno steno. Otvoritev je glasbeno popestril lenarški glasbenik Peter Šenekar s kitaro.

Plezalna stena je visoka 4,5 metra ter ima različne naklone previsa, 90 kvadratnih metrov učinkovite plezalne površine in kar 720 naključno razporejenih oprimkov. Primerna je za vse generacije plezalcev, od popolnih začetnikov do tekmovalcev. Župan je v svojem nagovoru izpostavil dobro obiskanost ŠRC Polena in tudi načrte, ki jih še imajo za dodatne dejavnosti, ki jih bodo izpeljali v spodnjem delu Polene. »Pobudo za izgradnjo plezalne stene je podalo Planinsko društvo Lenart, predsednica Svetlana Bogojevič, ki si je zelo prizadevala za to pridobitev v našem mestu. Kar nekaj časa smo iskali primerno lokacijo in tudi pravega mojstra. Objekt je vreden nekaj manj kot 70 tisoč evrov in ob primerni uporabi bo lahko dolgo služil svojemu namenu,« je v svojem nagovoru pojasnil župan mag. Kramberger.

Tadej Golob je postal po vsej Sloveniji poznan po kriminalni seriji, ki je nastala po njegovih romanih, predvajali pa so jo na nacionalni televiziji. Še bolj pa je Slovenija dihala z njim, ko se je pri sestopu z Vrha Krnice v Loški steni hudo ponesrečil. Župan

je pojasnil, da so poimenovali prvo lenarško plezalno steno po našem rojaku, Lenartčanu Tadeju Golobu, na katerega smo prav vsi zelo ponosni, ker je alpinist in priljubljen slovenski pisatelj.

»Steno smo poimenovali po njem zato, da mu na tak način izkažemo pozornost, zahvalo in čast. Moramo biti ponosni na svoje ljudi, ki so se zapisali ali pa se zapisujejo v zgodovino s svojimi deli na različnih področjih – od športa, znanosti, kulture do podjetništva. Karikaturu je naredil znani karikaturist Večera dr. Horowitz, Ciril Horjak, ki ga mnogi poznajo prav po njegovih karikaturah v Večeru,« je pojasnil lenarški župan.

Pred mikrofonom je stopil tudi Tadej Golob, ki je najprej šaljivo in malo v zadregi pojasnil, kako se je zgodba začela: »Priznam, ko me je župan poklical in mi povedal, da bi radi poimenovali steno po meni, sem bil rahlo v zadregi. Jasno, da sem pristal, ampak imel sem dva pomisleka. Prvič: mislim, da mora biti človek mrtev ali pa zelo star, da se mu kaj takega zgodi, kar pa jaz nisem, druga stvar pa je ta, da je moj primarni šport alpinizem in sem ga jaz na nek svoj način v osnovi dojemal kot skalno plezanje in je ta stena njegov najboljši približek. Sem zelo počaščen in zadovoljen,« je skromno pojasnil izjemen pisatelj in alpinist ter še dodal: »Pa še ena stvar je: ko sem začel v prvem letniku študija v Ljubljani plezati, sem se vsak vikend vračal domov, v Lenart. Ko se je začela alpinistična šola, sem vedno manj hodil domov in začel svet okoli sebe

Foto: Nina Zorman

deliti – najprej Slovenijo in nato tudi širše – na dve kategoriji: uporabno, tam, kjer je bilo plezanje, in neuporabno. Lenart se je žal znašel v tej drugi kategoriji. Od danes naprej bom imel en razlog več, da pogosteje pridem domov.«

Tadej je tudi pojasnil, da gre pri tako imenovani balvanski steni v Lenartu za dve različni vrsti stene, kjer ne potrebuješ varovanja, soplezalcev z vrvmi, ampak da je po ogledu tudi opazil, da so nekateri oprimki »kar strupeni, sicer veliki, ampak zaobljeni, neuporabni grifi. Mislim, da se lahko pošteno natreniraš, če se hočeš,« je ocenil Tadej Golob lenarško plezalno steno. Na vprašanje povezovalca Roberta Levstka, kakšni so načrti za prihodnost, pa je odgovoril, da v kratkem izide nova kriminalka, peta po vrsti iz serije, ki jo piše, hkrati pa se ukvarja z lepim številom še drugi stvari. Praktičen prikaz plezanja je

izvedla Maja Kramberger, mladinska državna prvakinja v težavnostnem plezanju z vrvjo, medtem ko je njen oče Peter Kramberger (znan kot odličen kolesar) predstavil samo plezanje in plezalno steno.

»Gre za balvan, za samostoječo skalo, kakršne najdemo tudi v naravi. Pri dotičnem balvanskem plezanju se ne uporabljajo posebni tehnični pripomočki za varovanje, saj je naša lenarška plezalna stena visoka dobre 4 metre,« pojasni pomisleke marsikaterega starša, ki se nahaja ob plezalni steni, in obrazloži: »Tu so oprimki nekako prosto razporejeni, zato je dotična plezalna stena namenjena treningu. Plezalec si prosto izbira oprimke po svoji domišljiji. Nekateri pravijo, da je balvansko plezanje gimnastika z elementi plezanja.«

Zmago Šalamun

Demokracija? Malo morgen!

Foto: Tadej Regent

Za demokracijo ni enoznačne definicije, zato je tudi težko definirati lokalno demokracijo. Dejstvo je, da bi demokracija morala služiti ljudem (vaščanom, krajanom, občanom, državljanom itd.) in se krepiti, ne pa, kot se dogaja v sodobni družbi, da izgublja verodostojnost in legitimnost. V demokraciji bi moralo biti nosilec suverenosti ljudstvo, saj beseda demokracija izhaja iz grških besed demos (»ljudstvo«) in kratein (»vladati«). Ali je v Sloveniji tako?

Kot pravi Della Porta v Temeljih politične znanosti, je demokracija oblast iz ljudstva, oblast ljudstva in oblast za ljudstvo: izvira iz ljudstva, pripada ljudstvu in jo je treba uporabljati za ljudstvo. Moč vladajočih torej izvira iz ljudskega pooblastila.

Ali smo jim volivci res dali takšna pooblastila? Kot ugotavlja Lavtar, za današnjo rabo svobodne volitve in vloga političnih strank nista več zadostna mehanizma za komuniciranje med oblastjo in prebivalci. Čedalje večje nezaupanje do oblasti, demokratični deficit, iskanje dodatne legitimnosti organov politične oblasti ter hitrost in gostota sprejemanja odločitev v javnih zadevah zahtevajo nove mehanizme in ravnanja. Občutljivost prebivalstva glede odločitev je vse večja, motiviranost za njihovo neposredno soudeležbo pri sprejemanju odločitev pa majhna.

Odtujenost še dodatno krepijo nadnacionalne identitete, kot je Evropska unija, ki so od ljudi še bolj oddaljene, ob tem pa zmanjšujejo avtoriteto in pristojnosti nacionalnih vlad. Tako so v tem zapletenem in obsežnem sistemu interesov ovire za doseganje enakosti kot temeljne vrednote demokracije vedno večje.

Nam, »navadnim smrtnikom«, tako ostajajo le volitve, ki pa niso učinkovite in omogočajo le demokracijo politikov, ki so lojalni svoji stranki in ne svojim volivcem.

In zakaj se čudimo, da volilna udeležba upada? Ob prebiranju definicij o najpomembnejših normativnih elementih, na katerih naj bi temeljila tudi slovenska lokalna samouprava, dobim občutek, da berem utopične socialiste – avtonomija, demokracija in učinkovitost. Lokalna demokracija se opredeljuje kot politična platforma in priložnost za sodelovanje občanov.

Ali je res tako, ali je lokalna demokracija zgolj priložnost za posameznike? Trdimo lahko, da organizacijska plat reforme lokalne samouprave in možnosti za participacijo enostavno ne dosegajo pričakovanih rezultatov.

Ali so občani dovolj dobro informirani in vpeti v interakcijo s skupnostjo? Po komunikologu Splichalu je pojmovanje demokracije od nekdaj temeljilo na štirih temeljnih postavkah, ki so komunikacijskega značaja: da so državljani dobro obveščeni, da jih zanimajo politična vprašanja, da so enaki v pravicah do mišljenja, javnega izražanja, združevanja in odločanja ter da so vse odločitve podvržene javni razpravi.

Vsekakor so glavno vlogo pri uveljavitvi civilnih, političnih in socialnih pravic skozi zgodovino odigrali mediji. Z razvojem svobodnega tiska, svobodne komunikacije in obveščene javnega mnenja so bili položeni temelji moderne ideje »aktivnega državljana«, ki ga postavlja v položaj aktivnih političnih subjektov.

In komu ne ustrezajo svobodni mediji? Občanom? Verjetno ne.

Mediji imajo pri uresničevanju načela svobode komuniciranja izredno moč in očitno to nekoga moti. Kar naenkrat se vsi ukvarjamo z mediji in njihovim pomenom, čeprav vemo, da so ti prisotni že od začetkov množičnega komuniciranja. V demokratični družbi pa predstavljajo samoumevno možnost informiranja za potrebe lokalnih skupnosti. Pregelj ugotavlja, da so lokalni mediji omogočili decentralizacijo komunikacijskih sistemov in »razbili« centralizem nacionalnih medijev. V političnih skupnostih si ljudje želimo več komunikacij med ljudmi in neposrednimi predstavniki oblasti, vendar, kot pravi Uletova, se moramo zavedati, da ljudje dajemo prednost informacijskemu vplivu toliko časa, dokler so na voljo nepristranski in objektivni izvori informacij. Zakaj se torej politiki in njihovi priskledniki trudijo grobo posegati v vsebino lokalnih medijev in slabo prenašajo kritike na račun njihovega slabega dela? Ali jim bomo to dovolili?

Ne! Zato brezglavo ne ponavljajmo sporočil, ki jih nekdo širi, da so lokalni mediji »kmečki časopisi« in županova trobila, ampak rajši to energijo vložimo v korist lokalne demokracije.

Pred nami so lokalne volitve, zato gremo na volitve in se odločimo na osnovi preteklih izkušenj in dejanj posameznega kandidata in ne na osnovi nasmeha in beline zob ter obleke. Te tri naštetosti stvari so bile do zdaj v naši mladi državi velikokrat odločilne za izvolitev posameznih politikov, ali kot je dejal Tadej Toš na zadnjem nastopu v Lenartu: »Slovenci bomo jeseni spet volili bele zobe.«

Skratka, pri odločanju, koga voliti, postavimo izkušnje, znanje, vrednote in preteklo delo pred vizualno podobo kandidata!

Dr. Marjan Toš

Naravo smo si izposodili od naših vnukov, mar ne?

Lenarška Civilna iniciativa (CI) za izmenjavo mnenj vseh deležnikov na terenu ob Pesnici, kjer se je sekalo grmišča in drevje - Podpora spoštovanju veljavnih uredb pristojnega ministrstva

Dolga leta spremljam in dokumentiram spremembe v življenjskem okolju poljske (male) divjadi v Slovenskih goricah s poudarkom na Pesniški dolini in v dolinah pritokov reke Pesnice. Pred leti so bile spremembe v primerjavi z dogajanjem v zadnjih nekaj letih dokaj mile, potem pa se je zgodil preobrat in večina remiz, mejic, živih mej, grmišč in vetrobranskih pasov je padla pod sekirami in izginila v ognjenih zubljih. Kar je izgubljeno, je izgubljeno. Prve posledice se že čutijo, saj je zaradi sprememb v okolju poljska jerebica iz osrednjih delov Pesniške doline dobesedno izginila. Podobna usoda čaka prepelico in za konec še fazana. Tu pomoči ni več in s tem se je treba sprizjziniti. Sprašujem se, če se tega v lovskih in naravovarstvenih organizacijah zavedajo ali pa jim je počasi za vse skupaj že malo mar, saj s(m)o tudi lovci vse bolj nemočni.

Pri meni se je oglasilo nekaj članov lenarške Civilne iniciative, ki so me zelo korektno opozorili na sekanje grmišč in drevja ob meliorirani Pesnici pri mostu pred Gočovo in v bližini nekdanjega Matjašičevega mlina. Res se tam nekaj dogaja, a to, kar sem videl na lastne oči, se mi (še) ni zdelo tako dramatično. Pravijo, da imajo vsake oči svojega malarja! Vedno se da najti rešitev, zato pozdravljam pobudo, da se vsi deležniki, ki jim je za naravo vsaj malo mar, strpno posedejo za skupno mizo oz. se srečajo na terenu in si brez dlake na jeziku mirno in preudarno izmenjajo strokovne – poudarjam strokovne – in tudi zakonske poglede. Mogoče bi lahko še marsikaj rešili. Razumem vodarje, ki morajo opraviti svoj del posla, da ne bo poplav, razumem kmete, ki si želijo večje pridelke – čeprav ne manjka kritikov, ki govorijo tudi o pohlepu za vsako ceno –, a razumeti bi morali tudi naravovarstvenike

(ornitologi, ribiči) med katerimi so tudi člani Civilne iniciative. Imajo vso pravico, da povedo njihovo mnenje in seznanjajo javnost z njihovimi pogledi. To je pač del demokracije in zato jih ni treba pribijati na križ. Že vrsto let so na rovaš uničevanja okolja kritični tudi lovci, saj je lovška organizacija ena od nevladnih naravovarstvenih organizacij. Upam, da se na primeru dogajanja ob Pesnici lovski kolegi prizadetih lovskih društev tega zavedajo. Nužen je strpni dialog, vseh prizadetih, kajti če bomo molčali in tiščali glavo v pesek, se ne bo zgodilo nič. Mejic in živih mej ne bo več, vetrobranskih pasov tudi ne, kritja za malo divjad in ptice še manj ... To je pač treba vedeti!

Ni odveč ponoviti, da v mejicah živijo, se hranijo in se vanje zatečejo številne živalske vrste. V naravnih mejicah lahko najdemo tudi veliko pestrost rastlinskih vrst, ki je običajno podobna rastlinstvu okoliških gozdnih robov. Žal tudi gozdni robovi padajo pod sekirami in motornimi žagami, se nenehno redčijo in s tem mala – poljska divjad izgublja še tista zadnja varna pribežališča za preživetje. Marsikje še kar naprej brez milosti pojejo sekire in brnijo motorne žage, kar je v teh energetsko težkih časih sicer razumljivo, a na dolgi rok škodljivo.

Lovci in naravovarstveniki dobro poznamo mnenja strokovnjakov, kako učinkovito lahko goste mejice (pa tudi žive meje in vetrobranski pasovi) ščitijo površine pred izgubo rodovitne prsti zaradi vetrne in vodne erozije. Kot blažilec vetra vplivajo tudi na manjše izhlapevanje vode in še na marsikaj. Zdaj se ljudje s tem marsikje že strinjajo, saj mikroklimatske spremembe v Pesniški dolini občutijo na svoji koži. In če se bodo omenjeni procesi nadaljevali, jih bodo še bolj! Narava dobro plačuje in z visokimi obrestmi kaznuje. To si velja zapomniti!

Kaj pa kritje za živali – goli del Ročice ob izlivu v Drvanjo pri Trebežu

Foto: Marjan Toš

Zmago Šalamun

»V jazzu sem našel svobodo za improvizacijo«

Marka sem spoznal, ko je izjemno dobro igral klavir v glasbeni šoli v Lenartu. Vsi smo z začudenjem opazovali mladega virtuozna in se spraševali, le kam ga bo zanesla pot. Kar nekaj let, če ne desetletje pozneje, sem se na povabilo Marka Wolfa udeležil festivala Re:Pannonia. Tam sem Marka ponovno srečal. Ljudje so tam njegovo ime izgovarjali z globokim spoštovanjem. Na intimnem dvorišču Mlina Stanjko v Gajševcih so oder zavzela znana imena v glasbenem svetu: Nina Strnad, Jurij Drevenšek, Gregor Zver, Jože Zdravec in Marko Črnčec. Večer, ki naježi kožo. Večer, ko je lahko opazovalec občutil iskreno predanost glasbi in strast do jazza. Njihov nastop je potekal kot subtilna igra notnih zapisov in besed. Po koncertu sem stopil do Marka, ki se je z leti izbrusil, postal izjemno suveren in občinstvo prepriča z zanimivo, barvito ter hkrati energično in virtuosno igro. S širokim nasmehom je pristopil in skozi pogovor pokazal, da je še vedno preprost in prijazen Slovenskogoričan.

Marko Črnčec spada med najbolj nadarjene in mednarodno uveljavljene jazz glasbenike. Kljub svoji mladosti se je izkazal s tehnično izpopolnjenim (svetlobno hitrim) igranjem, natančnostjo in prepoznavnim izrazom. Na mednarodnem prizorišču je znan kot multiinstrumentalist, skladatelj, aranžer in producent. V svoji glasbeni karieri je izdal že pet avtorskih zgoščenk z odmevnimi kritikami. Njegov tretji album »Devotion«, ki je izšel leta 2014 pri priznani londonski založbi Whirlwind Recordings, je največja jazzovska publikacija All About Jazz uvrstila med dvajset najboljših svetovnih albumov leta 2014. S tem se je Črnčec znašel v družbi jazzovske smetane, kot so Brian Blade, Tigran Hamasyan, Ambrose Akinmusire, Jason Moran in drugi.

Kdaj si se navdušil za glasbo in kdo je nate kot glasbenika najbolj vplival?

Začel sem pri treh letih kot samouk, in sicer z igranjem harmonike. Nato sem z bratom začel igrati po zabavah, praznovanjih in podobnih dogodkih. Kasneje sem tudi igral harmoniko pri folklorah. Moje prve korake v svetu glasbe je zaznamovalo več ljudi. Lepe spomine imam na Lojzeta Peserla in Slavico Kurbus, ki mi je na urah vedno igrala na klavir, kar mi je bila najboljša lekcija. Zelo všeč mi je bilo, da ni bila tipična učiteljica klasične glasbe, ampak je bila odprta tudi za druge glasbene smeri. Tako mi je s tem odprla širši pogled v svet glasbe. Kasneje me je najbolj zaznamovala srednja glasbena šola, kjer sem pri petnajstih letih prvič slišal za jazz. Bruno Domiter, ki je postal tudi moj dober prijatelj, me je bolj globoko vpeljal v svet jazz. Z njim sem tudi obiskal svojo prvo jazz delavnico na Hrvaškem v Grožnjanu, kjer sem se prvič srečal z jazz mentorjem, odličnim francoskim pianistom Emilom Spanyijem. Še ena pomembna oseba v mojem glasbenem razvoju je bil Igor Bezget, mednarodno znan kitarist iz Maribora, ki me je zelo motiviral in mi predstavil veliko ljudi na »slovenski jazz sceni«. Vse to intenzivno raziskovanje jazz se je zgodilo v zgolj treh letih! Ko sem postal polnoleten, sem odšel na Univerzo za glasbo in upodabljačo umetnost v

Foto: Dejan Bulut

„Spomnim se, da sem kot otrok užival in z radostjo spoznaval svet ob igranju glasbe.“

Gradec, smer Jazz glasba. Od tam dalje se je moje obzorje samo še širilo, znanje pa nadgrajevalo.

Kakšni so tvoji spomini na mladost in odraščanje v Slovenskih goricah?

Spomnim se, da sem kot otrok užival in z radostjo spoznaval svet ob igranju glasbe. Igral sem na večini lokalnih prireditelj, folklornih srečanjih itd. Do osemnajstega leta sem igral tudi narodnozabavno glasbo v različnih ansamblih, kar mi je dalo smisel za igranje, glasbo sem se učil prek poslušanja in ne s pomočjo branja glasbenih not.

Marko na nastopu leta 2005.

Foto: Maksimilijan Krautič

Kako to, da si se odločil za študij jazz v Gradcu?

V srednji šoli sem začutil, da sem našel svojo stvar. Narodnozabavna glasba mi je bila všeč, dobro mi je šlo tudi pri klasični glasbi, a v jazzu sem našel svobodo za improvizacijo. Takoj sem začutil, da je to prava stvar zame. Je podobno občutku, ko srečaš ljubezen svojega življenja. Sploh se ne sprašuješ, ne dvomiš, enostavno veš. Odločitev za študij v Avstriji pa je prihajala zaradi prijateljskih navezav, saj je veliko starejših prijateljev, s katerimi sem igral na koncertih, študiralo tam.

Po uspešno opravljenem študiju te je pot popeljala čez lužo, in sicer v New York. Kako je »mesto, ki nikoli ne spi«, vplivalo nate kot glasbenika?

Po končanem štiriletnem študiju sem se takoj odločil za odhod v New York. Prvi občutki so bili predvsem neverjetni, saj prihajam iz Jurovskega Dola in tako dolgo potovanje ni mala malica. Življenje tam me je spremenilo. Videl sem, da je neskončno veliko ljudi, ki so bili boljši od mene, in da je ogromno ljudi, ki imajo isti cilj in jih zanima ista stvar. Ogromno sem se naučil, še bolj mi je to odprlo pogled na svet.

Po petih letih življenja v ZDA sta se z ženo vrnila v Slovenijo. Zakaj?

Glavni razlog je bil koronavirus. Ravno sem bil na turneji v Španiji, ko sem dobil vizo za ZDA. Na ameriškem veleposlaništvu v Sloveniji bi mi jo morali žigosati, a je bila ta zaradi epidemije zaprta. Kljub odobreni vizi se nisem mogel vrniti v ZDA, zaradi zaprtja pa mi je odpadlo veliko koncertov in tako sva bila z ženo primorana ostati v Sloveniji. Kasneje se nama je rodil otrok, dobil sem službo na celovski univerzi, žena pa je poučevala flavto na konservatoriju v Mariboru, zato sva se odločila, da se bova ustalila v Sloveniji.

Kakšen je tvoj komentar na slovensko jazz sceno?

Zanimanje za jazz je v Sloveniji zelo slabo, mislim, da je najslabše ravno na Štajerskem. V Mariboru je ta kultura v zadnjih štirih letih popolnoma poniknila. Nikjer ni več prostora, kjer bi si lahko privoščil kakovosten koncert, posluha in interesa, da bi se na tem kaj spremenilo, ni

niti s strani občinskih veljakov. Kjer sta posluš in zanimanje, se da marsikaj narediti (kar dokazujeta Ljubljana in Primorska s svojimi odličnimi festivali), vendar morajo tudi ljudje biti prebujeni, stran od tega oportunističnega in kapitalističnega razmišljanja. Zdi se mi, da večina Slovencev živi v nekakšnih mehurčkih in jih je strah spoznati nekaj novega in drugačnega ter v tem tudi odkrito uživati.

Kaj po tvojem mnenju pritegne mlade, da poslušajo nekvalitetno glasbo?

K sebi jih najbolj privlači oportunitizem in kapitalizem. Ti zvezdniki reflektirajo kvaziuspeh v smislu denarja in izgleda. Predstava, da je sreča, če imaš doma bazen in dober avto (četudi je na lizing), ni realna. To, da imaš mir, znanje, da poznaš umetnost in zgodovino, nima danes vrednosti, ki bi jo moralo imeti. Ozaveščenost, kako živijo umetniki, ima negativno konotacijo, a dejstvo je, da živimo enako dobro kot odvetniki, učitelji itd. Študenti me sprašujejo, ali se jim splača biti glasbenik in ali si lahko upajo biti glasbeniki, kar je popolnoma napačno razmišljanje. Če si dober, ti bo uspelo, a le z veliko odrekovanja in dela. Kot v vsakem drugem poklicu.

Kje lahko dobimo dobro jazz izkušnjo?

Naši sosede imajo kar nekaj kakovostnih klubov, kjer se lahko naužijemo dobre jazz izkušnje. Na Dunaju imajo na primer v Porgy & Bess klubu vsak dan vrhunske jazz nastope, kakovostno glasbo lahko najdemo tudi v klubu ZWE. Tudi v Budimpešti je zanimiv Opus Jazz Club. Seveda tudi Italija nudi ogromno kakovostnih jazz dogodkov.

Poleti se je odvijal tudi Jazzon 2022, kjer si sodeloval kot član strokovne skupine za skladateljsko nagrado Jazzon 2022. Je bilo med prijavljenimi kaj perspektivnih mladih glasbenikov?

Priznati moram, da je podmladek odličen, saj je po moji oceni vsaj trikrat več glasbenikov v primerjavi s časom, ko sem jaz začel. Videli smo neverjetno število odličnih, samoorganiziranih in talentiranih mladih glasbenikov, ki imajo občinstvu kaj ponuditi. Glasbeniki so, tudi glasba je, samo še občinstvo mora biti malo bolj odprto.

Kje te lahko srečamo in ali so na vidiku novi projekti?

Nastope imam tako v Sloveniji kot v tujini. V prihajajočih tednih koncertiram samo v tujini – v Avstriji in Nemčiji, zato me boste v Sloveniji težko ujeli. Ob prihodu novega družinskega člana sem malce upočasnil tempo nastopov, a se že spogledujem z novimi izzivi v prihodnjem letu.

Foto: Nina Zorman

Aleksandra Papež

V Voličini so praznovali!

Foto: Foto Askari

Krajanke in krajanje krajevne skupnosti (KS) Voličina so imeli v septembru več razlogov za praznovanje: praznoval je njihov kraj, imeli so farno žegnanje, hkrati pa je praznovala tudi osnovna šola v Voličini – 265. obletnico šolstva v Voličini, šolska stavba šteje kar 120 let, zaključena je bila energetska sanacija osnovne šole, hkrati pa so izdali še nov zbornik Okno v svet 3. Vse navedeno so združili v slovesnost, ki so jo v petek, 16. septembra, pripravili v Kulturnem domu Voličina. Preplet besede in glasbe je ustvaril prijeten večer, ki je odražal ponos na vse navedeno.

Z verzi Toneta Pavčka so iskali srečo, ki se skriva predvsem v dobro opravljenem delu in tem, da imaš nekoga ali nekaj rad. S tem se je strinjal tudi predsednik sveta Krajevne skupnosti Voličina Peter Golob, ki je spregovoril predvsem o dobrem sodelovanju krajevne skupnosti z osnovno šolo, občino in lokalno skupnostjo nasploh. Kot odraz tega so v kulturnem delu programa nastopili prav domačini, v večinskem deležu nekdanji učenci osnovne šole v Voličini. Novi skeč so predstavili člani mladinske dramske skupine KTD Selce, domačin, glasbenik Dominik Petko, pa se je predstavil z avtorsko skladbo.

Barve šole so zastopali učenci, združena otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Voličina z zborovodkinjo Natalijo Šijanec ter folklorna skupina osnovne šole,

ki jo vodi Judita Bračko, na harmoniki jih je spremljal Lukas Rojko. Besedo so predali županu Občine Lenart mag. Janezu Krambergerju, ki je skupaj s Petrom Golobom podelil tudi priznanja krajevne skupnosti, ki so jih prejeli Suzana Vogrin, Jože Rojko iz Spodnje Voličine, Roman Šilec iz Zgornje Voličine, Roman Marin iz Zgornje Voličine, Gostilna Vinska trta, Boštjan Fekonja, s. p., in Osnovna šola Voličina.

Ustroj šolstva v Voličini pa je predstavil ravnatelj Osnovne šole Voličina mag. Anton Goznik, ki je obelodanil tudi novi zbornik Okno v svet 3. Ta zbornik je pomemben oris našega časa v Voličini. O pomembnosti šolstva v sodobnosti pa je spregovorila Barbara Lesničar, predstavnica Zavoda RS za šolstvo, OE Maribor. Dogodek je povezovala Aleksandra Papež.

Slovesnost so pripravile Občina Lenart, Krajevna skupnost Voličina in Osnovna šola Voličina. Po dogodku je bila v prostorih osnovne šole na ogled obsežna razstava šolskih kronik, dragocenega knjižnega gradiva, ki ga šola hrani, in izdelkov učencev s pogostitvijo, ki so jo pripravile članice Društva kmečkih žena Voličina, ki so pred kratkim obeležile 20. obletnico delovanja društva.

Ne zamudite nadaljevanja praznovanja v Voličini, ki se nadaljuje vse do 1. oktobra.

Prejemniki priznanj KS Voličina.

Foto: Foto Askari

Peter Golob, predsednik KS Voličina

V zadnjih letih smo veliko ustvarili

Kot predsednik KS Voličina vem, da smo v zadnjih štirih letih gradili in obnavljali marsikaj potrebnega, kar koristi ljudem in krajem. Prepričan sem, da je bilo prav v vseh desetih zaselkih krajevne skupnosti marsikaj urejeno, zgrajeno, izboljšano in polepšano. Ponosni smo lahko na urejeno Štupičevo vilo, ki v sebi nosi izjemen muzej in prijeten lokal, kjer si lahko obiskovalci privoščijo lokalne dobrote. V Selcah smo zgradili namakalni sistem, ki bo devet kmetijskih posestev obvaroval uničujočih spopadov s sušo. Voličinski gasilci bodo dobili nov in sodoben gasilski dom ter vozilo, osnovna šola je bila deležna energetske sanacije, osrednji trg v Voličini pa je dobil novo podobo. Pridobili smo polnilnico za električna vozila, nove defibrilatorje in še bi lahko našteval. Tudi načrti za prihodnost so smeli: graditev vrtca v Selcah, izgradnja kolesarskih

povezav in tudi krožišče ob čistilni napravi v Voličini. Dela je veliko, treba je le stopiti skupaj, si prisluhniti in medsebojno pomagati.

Gradili nismo le cest, vodovodov in podobno, gradili smo tudi dobre odnose med ljudmi, društvi, šolo, vrtcem in Občino Lenart. Ko se oziram nazaj, vem, da se je v preteklih osmih letih ogromno naredilo. Zahvala gre tudi občinski upravi Lenart in županu Krambergerju, ki so proaktivno pristopili k reševanju težav in prisluhnili našim predlogom. Bodimo ponosni in srečni, ker živimo v tako lepih, mirnih krajih, kjer nas je narava bogato obdarila z naravnimi danostmi, z delom in ustvarjalnostjo pa lahko sami prispevamo velik delež za srečno in zadovoljno življenje.

Foto: Nina Zornan

Petra Krepek Cafnik, predsednica KS Lenart

Vsi smo potrebni in odgovorni za urejeno skupnost

Veseli me, da si člani in članice Sveta KS Lenart prizadevajo biti uspešen kanal med željami, zahtevam in izkazanimi potrebami med krajanje in občinskim svetom. Prisluhnili smo in aktivno odgovorili bodisi z aktivnostmi bodisi s posredovanjem informacij do odgovornih.

V času zadnjega mandata smo uredili kar nekaj projektov, ki so in bodo doprinesli k našemu kraju. V skrbi za urejenost pokopališč smo sprejeli sklep o postavitvi sodobne digitalne informacijske table. Finančno smo podprli izvedbo projekta postavitve novih igral v mestnem parku v Lenartu in v manjšem delu postavitev novih sodobnih igral v Voličini. Člani sveta KS Lenart smo aktivno sodelovali pri dobavi in raznosu zaščitnih mask. Redno smo

spodbujali k urejenosti kraja in tako organizirali čistilne akcije. Zelo aktivno smo prisluhnili klicu stiske družini, ki je nujno potrebovala pomoč pri sanaciji dotrajane hiše. Čez nekaj mesecev smo bili priča postavitvi nove hiše, v kateri družina zdaj biva že tretjo jesen. Podali smo pobudo, da bi KS Lenart dodala svoj delež k namestitvi dveh servisnih stojal z e-polnilnico za kolesa na dveh lokacijah v Lenartu (na Trgu osvoboditve in ŠRC Polena). Prav tako smo podprli zasaditev sadnega drevja na območju občine Lenart, in sicer na lokaciji med Cankarjevo ulico in Mariborsko cesto.

Želimo si zavednosti, da smo vsi mi potrebni in odgovorni za urejeno skupnost.

Redno smo vzpodbujali k urejenosti kraja in organizirali čistilne akcije.

Foto: arhiv KS Lenart

Nataša Rodeš

Trgatev v lenarškem vrtcu

Foto: arhiv vrtca

Tudi letos je trta v vrtcu obilno obrodila in že petič so na začetku septembra opravili trgatev v družbi otrok, vzgojiteljic in članov Društva vinogradnikov Lenart. Trgatvi so se pridružili župan Občine Lenart mag. Janez Kramberger, podžupan Franci Ornik, ravnatelj Marjan Zadavec, pomočnica ravnatelj Aleksandra Selinšek in podpredsednica Društva vinogradnikov Lenart Biserka Donik. Ovtar Slovenskih goric Marko Šebart je otroke pozdravil in jim razložil naloge ovtarja.

Tudi v lenarškem vrtcu želijo ohranjati

stare običaje, zato so trgatev izvedli na star način v sodelovanju z Društvom vinogradnikov Lenart. Otroci Zelene igralnice so bili vse: trgači, brentarji in prešarji, pomagali pa so jim njihovi starši. Ob zvokih narodnozabavne glasbe je bila trgatev prijetnejša. Sok je bil letos sladek kot med ter je navdušil tako male »bračce« kot tudi starejše. Ob soku pa smo se posladkali še s pravo domačo gibanico ter ob prešanju in pokušanju grozdnega soka preživeli prijeten popoldan.

Zmago Šalamun

Festival palačink v Zavrhu privabil številne sladkosnedce

Članice Društva kmečkih žena in deklet Voličina so v sklopu praznovanja 20-letnice društva pripravile prav poseben festival o jedi, ki se ji nihče ne more upreti – palačinkah! V soboto, 10. septembra, se je tako v Zavrhu na ploščadi pred Šubičevo vilo zbralo kar nekaj sladkosnedcev, ki pa so jih proti večeru pregnale dežne kaplje. Vsi obiskovalci so lahko okušali in degustirali različne palačinke z različnimi namazi, in to brezplačno!

Na petih stojnicah so domačini pripravili svoj skrivni recept za najbolj slastno palačinko, ki so si jo obiskovalci lahko po želji obložili: nekateri so se odločili za domačo marmelado ali sladki med, spet drugi so jo namazali s čokoladnim namazom, manjkalo pa ni niti sladke smetane ali posebnih zelišč. V Zavrhu je

tako sladko dišalo, da so se ustavili tudi gostje od drugod, ki so nadvse pohvalili prijazno pogostitev in postrežbo ter odlično kulinarčno izkušnjo. Na koncu pa niso mogli verjeti svojim ušesom, ko so na vprašanje, ali lahko plačajo, dekleta odvrnila: »Ni treba plačati, zastoj je!« so nam zaupali.

Po dobrih dveh urah, ko se je v Zavrhu nabrala lepa množica ljudi, so se začeli nevarno približevati temni oblaki in glasno bobnenje, ki je naznanjalo prihod nevihte. Gostitelji so se trudili obdržati ogenj za peko palačink, a jim ni najbolj uspelo. Obiskovalci so se razbežali, nekaj jih je našlo zatočišče v Maistrovi kleti. Festival je bil nedvomno dobro sprejet, tako da se že veselimo, da ga bodo naslednje leto uspeli ponovno organizirati.

Foto: Nina Zorman

Zmago Šalamun

Lenarški gasilci predstavili svoje delo in opremo

Foto: Nina Zorman

PGD Lenart velja za najstarejše gasilsko društvo v Gasilski zvezi Lenart in šteje nekaj več kot 100 članov.

Sončno sobotno popoldne, 10. septembra, je bilo naklonjeno gasilkam in gasilcem PGD Lenart, ki so pripravili dan odprtih vrat in tako radovednim obiskovalcem prikazali svoje delo, gasilsko opremo in vozila. Največ navdušenja je požela gasilska lestev iz PGD Maribor – mesto. Otroci so se preizkusili tudi v ciljanju tarče z vedrovko (brentačo), tisti bolj adrenaliske sorte pa so se z gasilskim vozilom odpravili na panoramsko vožnjo po Lenartu. Kot je povedal predsednik PGD Lenart Florjan Rajšp, je namen dneva odprtih vrat predstavitev njihovega dela in promocija dela gasilca, saj bi radi na tak način v svoje vrste privabili mlade gasilce.

Za organizacijo dneva odprtih vrat so se lotili tudi manjše obnove 31 let starega gasilskega doma in ga uredili ter ustvarili prijetnejše prostore. Zavedajo se, da je pred vrati obeležitev visokega jubileja PGD Lenart, zato jim je tudi želja, da bi se lotili konkretnije obnove lenarškega gasilskega doma, ki ga je zob časa že pošteno načel: »Zdaj so gasilci naredili nekaj lepoteh popravkov, je pa dom potreben tudi konkretnijih obnov, kjer se bo absolutno morala vključiti tudi občina, ki je lastnik objekta. Streha, ki tudi pušča, je potrebna menjave, težave so tudi s slabo izolacijo, saj je objekt potreben energetske obnove,« je predstavil predsednik izzive za prihodnost.

Na dnevu odprtih vrat so tako predstavili vsa področja delovanja: od dela z mladino, vodenja po gasilskem domu do predstavitve gasilske opreme in voznega parka. Velike očke so seveda imeli najmlajši, ko se se lahko usedli v gasilsko vozilo in se z njim celo popeljali ali se s pomočjo avtolestve povzpeli med oblake in opazovali mesto Lenart z okolico. Gasilca Danko in Premzl sta prikazala tudi delo gasilcev v popolni opremi z dihalnimi maskami ter s pomočjo gasilske lestve prikazala gašenje na višini. Dneva odprtih vrat se je udeležil tudi župan mag. Janez Kramberger, ki je spremljal gasilsko akcijo domačega gasilskega društva.

V zadnjem desetletju bi lahko dejali, da se je mesto Lenart precej razvilo in razširilo, kar pa malce skrbi predsednika Rajšpa: »Naše najmlajše gasilsko vozilo je staro 4 leta, najstarejše pa 37 let – to je tudi najbolj

potrebno menjave. S tega vidika nam oprema peša, saj se zavedamo, da ne bomo mogli zadostiti potrebam na terenu v primeru nesreče. Prijateljsko društvo PGD Maribor – mesto je danes prišlo k nam z avtolestvijo s košaro, ki seže v višino več kot 30 metrov. V Lenartu je to praktično zelo pomembna oprema, ki pa je žal nimamo. Mnenje Občine Lenart je, da je to predrago, ampak druga resnica pa je, da če bi gledali gasilska vozila v tej smeri, je vsak avto predrag glede na to, koliko je v uporabi. Takrat, ko ga potrebujemo, mora biti na razpolago, brezhiben in hiter. Pri varnosti je vprašanje, ali je smiselno varčevati. Dejstvo je, da žal več ne moremo pokrivati vsega tega, v kar sta se Lenart in bližnja okolica razvila! Sploh v višino se je Lenart zelo razvil, vedno več je stanovanjskih blokov, a mi že pri teh starejših, ki so v neposredni bližini gasilskega doma, ne pridemo višje kot v 3. nadstropje. Žal je najbližja pomoč z avtolestvijo v Mariboru in Gornji Radgoni, kar pomeni, da sta obe oddaljeni slabe pol ure. Kaj to pomeni v primeru nesreče, pa si znamo predstavljati.«

Gasilci so tudi s področja nadgrajevanja in osveževanja znanja zelo dosledni: »Izobraževanja so v okviru Gasilske zveze Lenart, v lastni režiji bomo v naslednjih mesecih izobraževali bolničarje, saj tega Gasilska zveza Lenart ne izvaja, ampak se moramo organizirati prek Rdečega križa, ki ima koncesijo za izvajanje tega tečaja. V zadnjem letu smo začeli tudi z rednimi mesečnimi vajami vsako prvo soboto v mesecu. Če je potreba, pa izvedemo več izobraževanj. Znanje je namreč v tem poklicu nujno, in ko pride do nesreče, moramo odreagirati hitro in z dobro strokovno podlago,« je strnil Florjan Rajšp.

Foto: Nina Zorman

Damjan Veršič

Sladoledarno na Čolnikovem trgu so Benedičani dobro sprejeli

Foto: Damjan Veršič

Benedikt ima od letošnjega poletja novo pridobitev – sladoledarno, ki jo je na Čolnikovem trgu postavil znani lenarški sladoledar Jusuf Jonuzi. Njegov oče Jonuz je že leta 1962 v Lenartu odprl slaščičarno, Josuf s to tradicijo nadaljuje. Kot nam je povedal, se spominja, da sta z očetom že pred leti, ko je bil še otrok, pod lipo v bližini osnovne šole v Benediktu prodajala sladoled, prav tako v času žegnanja pri Svetih Treh Kraljih.

V najbolj vročih dneh je bilo na voljo več kot dvajset okusov

»Postavitev sladoledarne v Benediktu sem že nekaj časa načrtoval, letos pa sem to,

potem ko smo se o tem dogovorili z občino, tudi uresničil. Benedikt je občina, ki se hitro širi, ki ima veliko mladih družin z otroki, tako da je ta kraj za našo dejavnost zelo zanimiv,« pove Jonuzi in doda, da v novem objektu na Čolnikovem trgu sladoled ne le prodajajo, temveč ga tudi izdelujejo. Ponudba pa je podobna tisti v Lenartu, kar pomeni, da je bilo v najbolj vročih dneh na voljo več kot dvajset okusov sladoleda. Sladoledarno vodita Jusufova sinova Skender in Amer, ki sta povedala, da obiskovalci najpogosteje posegajo po sladoledih kinder, cookie, babičin piškotek itd. Vsi sladoledi so izdelani po njihovih receptih, pri izdelavi, kolikor je mogoče, uporabljajo sveže in zamrznjeno sadje in

ostale naravne sestavine, dodajajo pa manj sladkorja kot nekoč.

Vsem otrokom so častili kepico sladoleda

V dveh mesecih in pol, kolikor je sladoledarna odprta, so z odzivom Benedičanov zadovoljni. Veliko se jih ustavi pri njih in si privoščijo domač sladoled. Občani so povedali, da je sladoledarna dobrodošla tako za otroke kot za odrasle in da se, če so na sprehodu ali pa kar tako, pri njej velikokrat ustavijo. Sredi septembra so se novi benediški ponudniki sladoleda

odločili za hvalevredno gesto – vsem otrokom v vrtcu in osnovnošolcem so častili kepico sladoleda.

V letošnji sezoni bo benediška sladoledarna gotovo odprta še do konca septembra, v primeru lepega vremena tudi dlje. Po jesenskem in zimskem premoru bo sladoled znova na voljo od konca marca prihodnje leto, ko bodo ponudbo najverjetneje še razširili in morda ostali odprti tudi v hladnejših mesecih.

Damjan Veršič

Na pobudo občanov znameniti vodnjak dobiva novo podobo

Na stičišču dveh vasi, Svetih Treh Kraljev in Štajngrove, že vrsto let stoji vodnjak, ki je tamkajšnje prebivalce v preteklosti oskrboval z vodo. To so ljudje odnašali domov in jo uporabljali v gospodinjstvu, ker pa se je ob vodnjaku nekoč napajala tudi živina, je bilo ob njem še pred nekaj leti nameščeno betonsko korito. Zdaj vode iz vodnjaka občani ne uporabljajo več. Da pa je vodnjak pomemben in da ima status kulturnega in naravnega bisera, govori dejstvo, da je bil v letu 1995 obnovljen s pomočjo programa CRPOV (Celostni razvoj podeželja in obnove vasi). Prav zato ni nič nenavadnega, da so se za ponovno obnovo in ohranitev vodnjaka ter okolice znova zavzeli domačini, predvsem družini Pelc in Behin, ki so dali pobudo za obnovitvena dela.

Pri obnovi so upoštevali pobudo občanov v okviru participativnega proračuna

V projektu, ki je prek razpisa LAS sofinanciran s strani Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja ter zajema izgradnjo nadstrešnice, obnovo vodnjaka in okolice,

sodelujeta poleg Občine Benedikt še domači podjetnik Janko Peklari, s. p., in Kulturno društvo MOL iz Lenarta. Obnovo dopolnjuje še projekt, ki je bil izglasovan v okviru participativnega proračuna, v okviru katerega je bila dana pobuda domačinov za obnovo vodnjaka in ureditev knjigobeznice. Ta bo umeščena v oporni zid brežine. Obnova zajema stabilizacijo brežine za vodnjakom, ki bo delno zazidana s slovenskogoriškim kamnom, delno odprta in zaščitena z lesenimi tramovi, tako da bo vidna struktura zemljine. Nad opornimi rebri bo nadstrešnica, ob vznožju pa klop. Studenec bo prav tako obzidan s slovenskogoriškim kamnom in pokrit, da bo vidna voda, z železno mrežo. Za talno oblogo bo uporabljen tlakovec.

Po načrtovani časovnici naj bi bila gradbena dela zaključena septembra, na začetku oktobra izvajalec načrtuje ureditev okolice, sredi prihodnjega meseca pa bo partner projekta, Slovenskogoriški pihalni orkester KD MOL, izvedel koncert.

Damjan Veršič

S prizidkom k osnovni šoli bodo zagotovili nemoten pouk

Ker se v benediškem vrtcu in osnovni šoli srečujejo s prostorsko stisko, se je Občina Benedikt odločila za gradnjo prizidka k osnovnošolskemu objektu. Kot pravi župan mag. Milan Repič, je prizidek nujen, saj bodo z njim zagotovili nemoten pouk, hkrati pa bodo uredili še garderobe, dva kabineta in vhod v šolo. »Z novimi prostori pa bomo, če bo to potrebno, pridobili še možnost umestitve enega oddelka vrtca.«

Kungote. V sredini septembra je Občina Benedikt z izbranim izvajalcem podpisala pogodbo, uvedba v posel in predviden začetek del bosta v oktobru. Prizidek bo umeščen med krakom osnovne šole in telovadnico na jugozahodni strani šole, v neposredni bližini šolskega vrta. »S prizidkom bomo pridobili tri nove učilnice, delno bodo preurejeni hodniki in kabineti, obnovljen pa bo tudi vhod v šolo.«

Dela se bodo začela v oktobru

Za gradnjo prizidka so na javnem razpisu že izbrali izvajalca del in gradbenega nadzornika. Na prvi objavljeni razpis se ni prijavil nihče, na drugega sta prispeli dve ponudbi, v skladu z zakonom so izbrali tisto, ki je ustrezala razpisnim pogojem in zakonodaji. Dela bo izvajal Evropus, podjetje za inženiring, gradbeništvo, projektiranje in trgovino, d. o. o., iz

Projekt bo v dobršni meri sofinanciran

Po začetku izvajanja investicije v letošnjem letu sledita v letu 2023 urejanje notranjosti prizidka in nabava opreme. Vrednost projekta (brez opreme) znaša dobrih 652.000 evrov. Občina ima z Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport podpisano pogodbo o sofinanciranju investicije, ki znaša dobrih 446.000 evrov.

Foto: arhiv občine

Foto: Damjan Veršič

Damjan Veršič

Memorialno meddruštveno gasilsko tekmovanje je bilo po dveh letih premora precej okrnjeno

PGD Benedikt je na začetku meseca septembra po dveh letih premora zaradi covid-19 znova organiziralo tradicionalno, letos že osmo spominsko meddruštveno pokalno tekmovanje za preminula člana društva Dušana Mauriča in Marjana Klobaso, ki sta gasilske vrste zapustila leta 2010.

Na prostoru pod osnovno šolo so se najprej v vaji s hidrantom (mokra izvedba), teoretičnem testu in razvrščanju pomerile štiri ekipe mladincev. Vsaka ekipa je štela po devet članov. Na koncu so četrto mesto osvojili mladi gasilci PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah, tretje mladinci iz Negove, drugo mesto domača ekipa iz Benedikta in prvo PGD Bolehnečici. Omenjena vaja s hidrantom je za mlade gasilce pomenila dober trening za podobno tekmovanje na ravni Gasilske zveze Lenart in v nadaljevanju za regijsko tekmovanje.

V kategoriji pionirji, ti so tekmovali v vaji z vedrovko, štafeti in razvrščanju, je PGD Benedikt končal na četrtem mestu, Negova je bila tretja, Bolehnečici drugi, na prvo mesto pa se je zavihtela ekipa pionirjev PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah.

Med članicami so slavile Benedičanke

Domačini so najboljšo uvrstitev dosegli v kategoriji članice, kjer so se benediške

gasilke pomerile z ekipama Negove in Svete Ane. V vaji z motorno brizgalno (suha izvedba), razvrščanju in metu torbice so tretje mesto zasedle anovske gasilke, drugo negovske, članicam iz Benedikta pa je na koncu pripadel največji pokal. V kategoriji člani so tekmovali le gasilci s Svete Ane.

Tudi v tekmovanju starejših gasilcev Benedikt ni imel svojih predstavnikov. V tej kategoriji je končno četrto mesto osvojil Sveti Jurij v Slovenskih goricah, tretja je bila ekipa s Svete Trojice, druga Sveta Ana in prva Slovenja vas. V kategoriji starejše gasilke je nastopila le ekipa iz Spodnjih Ivanjcev. »To, da domači gasilci nismo imeli svojih tekmovalcev med veterani in veterankami, pomeni, da imamo sorazmerno mlado članstvo. Kljub temu pa imamo v svojih vrstah starejše gasilce in gasilke, ki pa po novih starostnih omejitvah (prej 48, zdaj 58 let) še ne morejo tekmovali v svoji kategoriji,« nam je pojasnil predsednik PGD Benedikt Venčeslav Senekovič.

Prehodni pokal za članice je tako ostal v Benediktu, članskega pa je prevzel predstavnik ekipe PGD Sveta Ana.

Foto: Damjan Veršič

Covid-19 je pustil posledice v domači članski tekmovalni ekipi

»S tekmovanjem smo zadovoljni, je pa res, da je bila udeležba ekip precej okrnjena, in to tako pri mladini, članih kot tudi veteranih,« pa pove Franc Lakner, predsednik tekmovalnega odbora in poveljnik benediških gasilcev. Doda, da pred korono s tekmovalnimi članskimi ekipami v Benediktu ni bilo težav. Še več, ekipe so bile zelo uspešne in so se redno udeleževale meddruštvenih in regijskih tekmovanj, članice so bile nekajkrat celo na

državnem tekmovanju, enkrat tudi člani. »V zadnjih dveh letih, ko so bili v veljavi epidemiološki ukrepi in posledično ni bilo tekmovanj, pa so naši člani dali prednost družinskemu življenju in ostalim obveznostim. Na ta način smo žal izgubili člansko tekmovalno ekipo.«

PGD Benedikt deluje že 95 let in v svojih vrstah združuje 30 pripadnikov gasilske mladine (v starosti od 6 do 16 let), vseh članov je 95, med njimi 32 operativnih gasilcev.

Damjan Veršič

Tudi benediška občina za energetske nevturalnost in blaženje podnebnih sprememb

Vojna v Ukrajini in odvisnost Evrope od ruske nafte, ki sta povzročili velike pretrese na svetovnem energetskem trgu, zahtevata čim hitrejši prehod na obnovljive vire energije ter njeno učinkovito in smotrno uporabo. Pri doseganju tako imenovane energetske nevturalnosti in blaženju podnebnih sprememb pomembno vlogo igrajo tudi lokalne skupnosti in njihovi župani. Ti lahko omejijo osebni motorni promet, spodbujajo javni promet in kolesarjenje, lokalno ekološko pridelano hrano, energetske prenove stavb, obnovljive vire energije in podobno.

Občina Benedikt je med dvanajstimi lokalnimi skupnostmi na območju delovanja Energetske podnebne agencije za Podravje, ki so junija v Viteški dvorani mariborskega gradu podpisale listino »Konvencija županov za podnebne spremembe in energijo«. Občinam podpisnicam, med njimi je sedem

podravske, omenjena agencija nudi pomoč na poti v podnebno nevturalnost in jih usmerja pri doseganju njihovih podnebnih ciljev.

Cilj je do leta 2050 živeti v razogljičenih in odpornih občinah

Podpisniki podpirajo evropsko in svetovno vizijo za pravičnejšo in podnebno nevturalno Evropo. Ključni cilj je do leta 2050 živeti v razogljičenih in odpornih občinah, ki bodo imele dostop do varne in trajnostne energije po primernih cenah. Konvencija županov sicer združuje na tisoče lokalnih in regionalnih skupnosti, ki so se prostovoljno zavezale k izvajanju ciljev EU na področjih podnebnih sprememb in trajnostne energije na svojem ozemlju. Trenutno je podpisnikov iniciative že več kot 11.000, prihajajo pa iz več kot štiriinpetdesetih držav.

Damjan Veršič

Dotrajano cestišče v Ihovali širše in kmalu z novim asfaltom

Potem ko so v občini Benedikt v letošnjem letu že obnovili cesto in odseke v Strmi ulici, zdaj izvajajo še obnovitvena dela na 1,1 kilometra dolgem cestnem odseku v naselju Ihovali. Cestišče, ki je bilo zgrajeno pred 35 leti, sicer za tiste čase kakovostno, vendar pa so materiali dotrajali, se nahaja v smeri od regionalne ceste Lenart–Gornja Radgona proti Negovi. V slabem stanju je bil predvsem asfalt, zaradi gostega prometa in težkih vozil pa so se pojavljale tudi posede na vozišču.

Občina Benedikt je najugodnejšega izvajalca, Pomgrad, cestno podjetje, d. d., ki je ponudil ceno v višini dobrih 186.000 evrov, izbrala prek javnega razpisa. »Hkrati z obnovo ceste smo na celotni dolžini zgradili kanalizacijo za optiko. Gradbena dela je financirala občina, cevi in jaške je prispeval Telekom. Pri obnovi ceste smo na novo uredili odvodnjavanje, obstoječi asfalt

se je recikliral in ostal na vozišču. Na to maso je izvajalec nasipal tampon debeline 10 cm, na koncu sledi preplastitev z asfaltom debeline 7 cm. Cesta se tudi širi. Širina vozišča bo 4,5 metra, na vsaki strani bo še 0,5 metra bankine,« je pojasnil benediški župan.

Investicija mora biti zaključena do konca oktobra

V okviru obnove so že izvedli optiko, zaključili z odvodnjavanjem in urejanjem priključkov ter utrditvijo tampona. Konec meseca naj bi vozišče asfaltirali, na začetku naslednjega meseca pa uredili bankine in obcestne jarke. Celotna obnova mora biti zaključena do konca oktobra.

V letošnjem letu v občini Benedikt načrtujejo še modernizacijo klanca v Spodnji Bačkovi v dolžini okoli 200 metrov.

Foto: Damjan Veršič

Foto: Damjan Veršič

Tomaž Kšela

V Osnovni šoli Cerkevjak-Vitomarci 44 prvošolcev

Središče Cerkevjak z osnovno šolo in vrtem ter avtobusnima postajama s šolskimi avtobusi za učenke in učence sredi dneva včasih spominja na kakšen šolski kampus v Ameriki ali Avstraliji – kraj je poln mladih, ki se šolajo in si nabirajo nova znanja za delo in življenje.

Foto: Tomaž Kšela

V Osnovni šoli Cerkevjak - Vitomarci se je novo šolsko leto začelo za razliko od lanskega in predlanskega leta, ko so bili v veljavi proti koronski ukrepi Nacionalnega zavoda za javno zdravje in Vlade Republike Slovenije, povsem običajno. Otroci so prišli v šolo ponovno sproščeni, saj so čez počitnice že skoraj pozabili na epidemijo, ki jim je dve leti grenila življenje v mladosti. Kljub vsemu pa morajo ostati previdni, da nalezljive bolezni ne bi razširili, če se z njo kdo izmed njih morebiti okuži. Na to so jih opozorili njihovi učitelji in učiteljice.

Sicer pa je Osnovno šolo Cerkevjak - Vitomarci po navedbah njenega ravnatelja mag. Mirka Žmavca letos začelo obiskovati 44 prvošolcev: 33 jih obiskuje matično šolo v Cerkevjaku, 11 pa podružnično osnovno šolo v Vitomarcih. To je kar lepo število prvošolcev, kar kaže na to, da se demografske razmere v osrednjih Slovenskih goricah izboljšujejo. K temu je prispevala tudi izgradnja avtoceste Maribor-Lendava. Takoj po njeni izgradnji je prišlo leta 2008 do svetovne finančne in gospodarske krize, ki je močno prizadela tudi gospodarstvo in prebivalce v Sloveniji. Po krizi pa so se ekonomske razmere zopet ustalile in dobro desetletje po izgradnji avtoceste so se začeli kazati vidnejši rezultati njene izgradnje. V občinah, kjer so izvozi z avtoceste, so začele rasti nove hiše in naselja. Priseljevanje v podeželske občine ob avtocesti je spodbudila tudi epidemija, saj so se ljudje v naravnem okolju počutili bolj varne kot v mestni

gneči. Hiše v osrednjih Slovenskih goricah so začele rasti kot gobe po dežju. V nekaterih občinah, denimo v Sveti Trojici in Benediktu, kjer gradijo cela nova naselja, je to bolj opazno, medtem ko v občini Cerkevjak prevladuje razpršena gradnja, ki jo še dodatno spodbujajo lokalni gradbinci, ki gradijo družinske hiše za trg. Nobena na novo zgrajena hiša še ni ostala neokupljena in prazna.

Vsi ti demografski trendi se odražajo v osnovni šoli. V letošnjem šolskem letu obiskuje Osnovno šolo Cerkevjak - Vitomarci skupno 301 učenec – matično šolo v Cerkevjaku obiskuje 233 učencev, podružnično pa 68. Skupno imajo v tej osnovni šoli 18 oddelkov, poleg tega pa 10 oddelkov vrta in 5 oddelkov podaljšane bivanja. V vrtec v Cerkevjaku je vpisanih 109 otrok, ki so jih razporedili v 6 oddelkov, v vrtec v Vitomarcih pa 64 otrok, ki so razporejeni v 4 oddelke. Čeprav imajo trenutno v vrtcu v Cerkevjaku dovolj prostora za vse otroke, že načrtujejo dogradnjo 4 novih oddelkov, saj se število prebivalcev v občini hitro povečuje. V občini Cerkevjak imajo celo nov nastanitveni objekt v Brengovi, v katerem je 48 najemnih stanovanj in 22 dvoposteljnih sob za najem. V novem šolskem letu je občina podaljšala progo šolskega avtobusa tudi do tega nastanitvenega centra, saj več otrok, ki s starši bivajo v njem, že obiskuje osnovno šolo.

Tomaž Kšela

Nov naravni bazen v Kadrencih?

Marsikdo ne ve, da sta bila v preteklosti v Kadrencih nad današnjim parkiriščem pred Športnorekreacijskim centrom Cerkevjak dva bazena, saj je na tamkajšnjem pobočju izvir vode, ki je polnila oba bazena.

Na Občini Cerkevjak spoznanj, ki jih ponuja zgodovina, niso spregledali. Zaposleni v občinski upravi so na čelu z županom, sicer profesorjem zgodovine Marjanom Žmavcem, obiskali občino Radlje ob Dravi, kjer imajo prvi in doslej edini biološki bazen v Sloveniji. Gre za nekakšen ribnik v naravi, v katerem se ljudje poleti kopajo – čisti se z naravnimi organizmi in mu nikoli ne dodajajo

nobenih kemikalij. Visoko kakovost vode preverjajo s tedenskimi analizami.

Kdo ve? Morda bo tudi obisk cerkvenjaških občinarjev v Radljah ob Dravi prispeval k temu, da bodo v Kadrencih uredili naravni bazen, kjer se bodo lahko otroci in tudi starejši hladili v vročih poletnih dneh.

In še nekaj napotil, kako lahko v naravi ohranjamo čisto vodo: pred vstopom v vodo se vselej oprhajate; kopanja v vodi nikoli ne uporabite za stranišče; poškodb in ran ne izpirajte v vodi; v vodi si ne izpirajte grla in nosu; v bazen ne nosite hrane in pijače; v vodo ne vodite domačih živali. To so napotila, ki jih upoštevajo Radeljčani.

Tomaž Kšela

Spremenila se bo veduta Cerkevjak

V Cerkevjaku bodo modernizirali cesto Cerkevjak-Govedič. Gre samo za okoli 100 metrov ceste na južnem pobočju Cerkevjak pod cerkvijo, ki pa je zelo pomembna, saj bodo ob njej, kot kaže, zgradili dva manjša bloka. Cesta bo imela dva vozna pasova in bo široka kar 5,5 metra, poleg tega pa bo imela ločen pločnik širine 1,4 metra in prehod za pešce ob regionalni cesti. Že dimenzije ceste nakazujejo, da bo po njej v prihodnje verjetno več prometa, kot je to bilo do zdaj. Izvedli smo samo, da bo nadškofija prodala nekaj cerkvene zemlje, na kateri bo eno od gradbenih podjetij zgradilo dva manjša bloka.

Očitno se bo južno pobočje Cerkevjak začelo spreminjati, s tem pa se bo spreminila

tudi veduta Cerkevjak. Razvoj gre pač svojo pot. Dolgo let pozidave na južnem pobočju Cerkevjak ni bilo, očitno pa se bo zdaj začela. V tem delu osrednjih Slovenskih goric verjetno ni lepše lokacije za izgradnjo stanovanj, kot je južno pobočje Cerkevjak. Cerkevjak je najvišji v osrednjih Slovenskih goricah in z njegovih pobočij je čudovit razgled na severovzhodni del Slovenije in celo na Hrvaško, Madžarsko in Avstrijo. Za celoten projekt izgradnje ceste Cerkevjak-Govedič bo občina v prvi fazi namenila okoli 70.000 evrov, v prihodnje pa za dokončno ureditev ceste še okoli 30.000 evrov.

Tako bosta videti dva manjša bloka, ki bosta predvidoma »zrasla« na južnem pobočju Cerkevjak.

Foto: arhiv občine Cerkevjak

Tomaž Kšela

Javna razsvetljava ob "Pomarančni gasi"

Ob „Pomarančni gasi“, kakor domačini pravijo eni od ulic v središču Cerkevjak, kjer je bil zadnje čase med vikendi v nočnem času, ko so zaprli lokale, kar živahen promet, je Občina Cerkevjak namestila svetilke za javno razsvetlavo. To

bo povečalo varnost prometa v tem delu naselja v večernem in nočnem času, prispevalo pa bo tudi k spoštovanju reda in mira v kraju. Za namestitev javne razsvetljave v Pomarančni ulici je Občina Cerkevjak odštela okoli 12 tisoč evrov.

Nove svetilke ob „Pomarančni gasi“.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

V Cerkvenjaku bo prva razstava akt fotografij

Za slikarjem in umetniškim fotografom Ivom Lorenčičem iz Cerkvenjaka je še eno uspešno poletje. Letos je sodeloval na razstavi akt fotografij v Mariboru v spomin na peto obletnico smrti svojega prijatelja, sicer predavatelja na Pedagoški akademiji v Mariboru, Boga Čerina, ki je bil vrhunski mojster in učitelj akt fotografije. Njemu v čast bo Lorenčič v kratkem pripravil tudi razstavo svojih akt fotografij v Cerkvenjaku, saj je večkrat sodeloval na Čerinovih delavnicah. »Doslje akt fotografij v domačem kraju nisem razstavljal, zdaj pa so se časi že tako spremenili, da bo tudi to mogoče in da to ne bo več nič posebnega. Reči pa moram, da je najtežje fotografirati človeško telo – to od avtorja zahteva največje mojstrstvo,« pravi Lorenčič.

Na spominski razstavi v čast Čerinu je v Mariboru razstavljal akte petih fotografov, izbor pa je opravila Maja Šivec.

Kot pravi Lorenčič, je letos sodeloval tudi na dogodku Umetnost rizlinga in gibanice v Lenartu. Svoja dela je razstavljal tudi v

Juršincih, kjer je likovno kolonijo pripravilo društvo likovnikov iz Svetega Jurija ob Ščavnici. Sodeloval je tudi na razstavi, ki jo je to društvo pripravilo na Puhovi domačiji. Prav tako se je udeležil likovne kolonije v Šentjurju in likovne kolonije v Radencih v okviru dogodka Mačje mesto. Zelo je bil počaščen, ker ga je na delavnico likovnikov iz Selnice ob Dravi kot gosta povabil Bernard Rajh, ki vsako leto povabi v Cerkvenjak priznane likovne ustvarjalce. Omeniti še velja, da je Lorenčič Občini Cerkvenjak poleti doniral dve zelo veliki sliki z motivi iz dramskih uprizoritev Miklove Zale in Velike puntarije, ki že krasijo avlo Vlada Tušaka v tamkajšnjem kulturnem domu. Veliko sliko je naslikal tudi za zlatomašnika v Svetem Andražu. Sicer pa, kot pravi, kljub letom še vedno slika skoraj vsak dan, saj so slikanje, fotografiranje in kiparjenje način njegovega življenja. Pred kratkim so mu gasilci iz Cerkvenjaka poklonili debelo deblo ogromnega trnovega drevesa s prošnjo, da nekaj izklesaja iz njega. To je nov izziv, ki ga bo zaposloval naslednje tedne.

Slikar Ivo Lorenčič kljub letom še vedno neutrudno ustvarja.

Foto: Tomaž Kšela

Tomaž Kšela

Uspeh cerkvenjaških strelcev ob jubileju

Strelsko društvo Cerkvenjak letos praznuje deseto obletnico delovanja. Društvo šteje okoli 25 članov, njegov predsednik pa je Branko Peklar, ki je bil pred desetimi leti tudi med ustanovitelji društva. Pogoji za delovanje društva so dobri, saj imajo v Cerkvenjaku pod tribuno v športnorekreacijskem centru avtomatsko strelišče.

»V zadnjih desetih letih je naše društvo doseglo lepe uspehe, zlasti na tekmovanjih v streljanju z zračno in malokalibrsko puško. Našo pisarno krasi že več kot trideset pokalov,« pravi Peklar. Po njegovih besedah se udeležujejo strelskih tekmovanj v Oseku, Trnovski vasi, Vitomarcih, Benediškem vrhu, Velki in Cerkvenjaku.

Strelsko društvo v Oseku organizira ligo v streljanju z malokalibrsko puško leže na 50 metrov. »Na tem tekmovanju smo strelci iz Cerkvenjaka leta 2019 zmagali. Zaradi epidemije dve leti tega tekmovanja ni bilo, na letošnjem tekmovanju, v okviru katerega je bilo od maja do junija pet kol, pa smo se strelci iz Cerkvenjaka zopet najbolje odrezali,« pravi Peklar. V ekipi Strelskega društva Cerkvenjak so bili Branko Peklar, Tone Križanič in Bojan Perger. Skupaj so dosegli 2310 točk, sledili so jim strelci iz Oseka z 2287 točkami, tretje mesto pa so osvojili strelci iz Vitomarcev s 1946 točkami. Na tekmovanju, na katerem je sodelovalo pet društev, je bil med posamezniki najboljši Tone Križanič z 820 točkami.

Zmagovita ekipa Strelskega društva Cerkvenjak (z leve proti desni): Bojan Perger, Tone Križanič (zmagovalec tudi med posamezniki) in Branko Peklar.

Foto: arhiv SD Cerkvenjak

Tomaž Kšela

S šolskimi avtobusi se vozi 106 otrok

Z novim šolskim letom so v občini Cerkvenjak podaljšali linije avtobusnih prevozov za šolske avtobuse, ki vozijo v šolo učenke in učence. Časi naših babic in dedkov, ko so otroci hodili v šolo v vseh letnih časih več kilometrov peš, so že zdavnaj mimo. Po naši zakonodaji imajo učenke in učenci pravico do brezplačnega prevoza v šolo, če je njihovo prebivališče od osnovne šole oddaljeno več kot 4 kilometre. Ne glede na oddaljenost pa imajo pravico do brezplačnega prevoza v šolo in nazaj učenci 1. razreda, učenci ostalih razredov, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je na poti v šolo ogrožena njihova varnost, in otroci s posebnimi potrebami. O upravičenosti učencev do brezplačnega prevoza na podlagi vloge staršev odloča občina.

Kot pravi direktor Občinske uprave Občine Cerkvenjak mag. Vito Kraner, se je Občina Cerkvenjak odločila, da pri prevozih učenk in učencev v šolo ne bo varčevala, saj je na prvem mestu varnost otrok. Danes je promet po naših lokalnih cestah že tako gost, da je po njih otrokom res težko varno priti v šolo in nazaj, da prehitre vožnje nekaterih voznikov po lokalnih cestah niti ne omenjamo.

Zato je Občina Cerkvenjak podpisala sporazum z avtobusnim podjetjem Arriva, da bo štiri leta skrbela za prevoze učenk in učencev v šolo. Če kdo misli, da je to za občino neznamen strošek, se moti. Občina Cerkvenjak bo po besedah mag. Kranerja za to Arrivi letno plača nekaj več kot 81 tisoč evrov.

Občina pa je poskrbela tudi za druge občanke in občane, zlasti starejše, ki nimajo svojih avtomobilov. S šolskim avtobusom se lahko zjutraj skupaj z otroki odpelje v središče Cerkvenjaka vsak občan ali občanka (po pouku pa nazaj), seveda pa mora prevoz plačati, medtem ko je prevoz

Šolski avtobusi pripeljejo v šolo otroke iz vseh naselij v občini.

Foto: Tomaž Kšela

za otroke brezplačen. Brezplačen prevoz pa imajo tudi upokojenci in starejši od 65 let, ki so si priskrbeli kartico za brezplačen prevoz z javnim prevozom v Sloveniji. S takšno kartico, ki jo lahko vsak upokojenec ali upokojenka dvigne na bližnji avtobusni ali železniški postaji, se lahko upokojenci in starejši od 65 let brezplačno vozijo z avtobusi in vlaki po vsej Sloveniji.

V jutranjih urah in zgodaj popoldne je promet s šolskimi avtobusi po lokalnih cestah v občini Cerkvenjak kar živahen. Vozni red šolskih avtobusov si lahko vsakdo ogleda na spletnih straneh Osnovne šole Cerkvenjak - Vitomarci. Pri tem pa je treba povedati, da je Občina Cerkvenjak letos podaljšala nekatere linije šolskih avtobusov, ki po novem vozijo v šolo tudi šolarje iz novega nastanitvenega centra v Brengovi in z Ivanjskega Vrha. Sicer pa vozijo šolski avtobusi v šolo otroke iz vseh naselij v občini.

Kot pravi mag. Kraner, šolski avtobusi pripeljejo v šolo in nazaj vsak šolski dan 106 otrok, za to pa bo morala občina v štirih letih odšteti 324 tisoč evrov.

Tomaž Kšela

Kulturniki iz Svete Ane v zlati Pragi

Folklorna skupina KD Sveta Ana se je predstavila na gradu Hradčani v Pragi.

KD Sveta Ana, katerega predsednica je Suzana Rejak Breznik, je doletela velika čast. V sklopu proslavljanja 150-letnice rojstva znamenitega slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika so bili kulturniki iz Svete Ane izbrani za to, da so predstavili kulturni utrip Slovenije v Plečnikovi Pragi, torej v srcu Češke republike, kjer je naš znameniti umetnik pustil neizbrisni pečat. Kulturniki iz Svete Ane so se predstavili v okviru festivala »Slovenija v Pragi«, ki ga je konec avgusta organizirala skupina Si.in v sodelovanju s slovenskim veleposlaništvom v Pragi, na katerem je veleposlanica Tjaša Strniša.

Ker je predsednica društva na porodniškem dopustu, je kulturnice in kulturnike iz

Svete Ane na gostovanju v zlati Pragi vodila podpredsednica društva Mojca Simonič. Posebna čast za kulturnice in kulturnike iz Svete Ane pa je, da sta v Pragi predstavljali slovensko kulturo kar dve njihovi skupini – folklorna skupina s strokovnim vodjem Bojanom Glaserjem in cerkveno-prosvetni pevski zbor pod vodstvom domačinke, akademske cerkvene glasbenice, Natalije Šijanec.

Kot nam je povedala Mojca Simonič, je 32 članov KD Sveta Ana v Prago potovalo skupaj s folkloristi KUD Vrisk Apače in Moško komorno zasedbo KD Destnik.

Pevski zbor KD Sv. Ana je nastopil v čudoviti cerkvi Srca Jezusovega, ki jo je

zasnoval arhitekt Jože Plečnik. Folklorna skupina se je predstavila na praškem gradu Hradčani. Obe kulturni predstavi sta bili dobro obiskani in nagrajeni z bučnimi aplavzi.

Ančanke in Ančani so gostovanje v Pragi izkoristili tudi za to, da so stkali vezi z drugimi kulturnimi društvi iz Slovenije, ki so prav tako predstavljala našo državo v Pragi. Na festivalu Slovenija v Pragi je namreč sodelovalo 29 kulturnih društev iz Slovenije, v katerih je bilo skupno več kot 550 nastopajočih. Vezi, ki so jih kulturniki iz Svete Ane vzpostavili z drugimi kulturnimi skupinami iz Slovenije, bodo v naslednjih letih zagotovo obogatile kulturni utrip v občini Sveta Ana in v drugih občinah v Sloveniji, kjer se bodo predstavljali kulturnice in kulturniki iz Svete Ane.

»Za vse, ki smo imeli privilegij sodelovati na festivalu v Pragi, je bila to nagrada in hkrati motivacija za prihodnje projekte na kulturnem področju. Iskreno hvaležni smo vsem, ki so opazili trud in želje našega kulturnega društva, v katerem je veliko mladih in veselih ljudi, ter nas podprli – materialno ali s svojo pozitivno energijo in spodbudami. Številni občani Svete Ane so se veselili z nami in nam darovali svoje domače dobrote, ki smo jih ponesli v zlato Prago, ter nas radostni pričakali, ko smo se vrnili v domovino,« pravi Mojca Simonič.

Informacija iz Prage pa je pozitivna tudi za domače občinstvo, saj zdaj vemo, da se na Sveti Ani posluša ubrano petje in gleda odlične splete mladih domačih kulturnikov, ki spadajo v vrh slovenskega kulturnega ustvarjanja.

Cerkveno-prosvetni pevski zbor KD Sveta Ana v Plečnikovi cerkvi v središču Prage z veleposlanico Republike Slovenije na Češkem Tjašo Strnišo.

Tomaž Kšela

Rdeči križ v Lokavcu ni na stranskem tiru

Krajevna organizacija RK Lokavec, ki jo vodi Karl Škrlec, letos praznuje 75-letnico delovanja. Ob tej priložnosti so v središču občine pripravili razstavo o dejavnosti Rdečega križa v kraju, na kateri so razstavili tudi ustanovno listino in druge dokumente iz bogate zgodovine te organizacije.

Kot pravi Škrlec, segajo začetki organiziranega delovanja Rdečega križa v Lokavcu v leto 1945, ko so imeli v Lokavcu podružnico RK Radgone. Ustanovila sta jo Jože Kert in Terezija Srečec. Januarja 1947 pa so na Kertovo pobudo ustanovili samostojno Krajevno organizacijo RK Lokavec (prvi predsednik je bil Ivan Plaznik, med ustanovitelji pa so bili še Anton Tekavc, Terezija Štraus, Antonija Levstik, Mirko Vogrin, Martin Kovač, Joško Jerebic, Verona Golob, Ivan Žlender, Matija Korunič, Franc Klobasa, Alojz Krajner in Jože Jauk), ki je danes povezana v Območno združenje RK Lenart. »Trenutno imamo 158 članov in okoli 30–40 krvodajalcev,« pojasnjuje Škrlec.

»Krajevna organizacija RK Lokavec vsako leto aprila in decembra organizira na kmetiji Mihelič v Rožengruntu krvodajalsko akcijo, na kateri darujejo kri naši krvodajalci. Na vsaki krvodajalski akciji darujejo okoli 10 litrov krvi, torej na leto skupno okoli 20 litrov. Včasih, ko je bilo veliko domačinov zaposlenih v Palomi, jih je kri darovalo še več. Sedaj pa precej ljudi

hodi na delo v Avstrijo in za darovanja krvi pri nas ne dobijo dopusta. Nekateri pa hodijo dajat kri v Avstrijo, ker tam dobijo za darovanje krvi dva prosta dneva. Le redki delodajalci jih svojim delavcem – krvodajalcem še dajejo,« pravi Škrlec.

»Običajno sami ugotovimo, kdo je pomoči potreben, saj so ljudje pri nas skromni in sami ne prosijo radi za pomoč, četudi so v stiski.«

Po njegovih besedah Krajevna organizacija RK Lokavec skrbi tudi za izobraževanje in usposabljanje svojih članov, da znajo nuditi prvo pomoč, uporabljati defibrilator in podobno.

Redno obiskujejo in obdarijo tudi občanke in občane, ki so starejši od 70 let. Takšnih je trenutno 53. Za vse člane pa enkrat letno organizirajo pogostitev, kar sofinancira občina. Tiste, ki zaradi bolezni ali starosti ne morejo priti na srečanje članov, obiščejo na domu.

Utrinek z razstave ob 75-letnici ustanovitve Krajevne organizacije RK Lokavec.

Krajevna organizacija RK Lokavec štirikrat na leto deli med socialno šibke pakete s prehrano, v katerih so mleko, testenine, olje in drugi prehranski izdelki. Običajno po socialnem kriteriju razdelijo pakete s prehrano okoli 25 posameznikom. »Običajno sami ugotovimo, kdo je pomoči potreben, saj so ljudje pri nas skromni in sami ne prosijo radi za pomoč, četudi so v stiski,« pojasnjuje Škrlec.

Kot pravi Škrlec, Krajevna organizacija RK Lokavec ob tednu Rdečega križa skrbi tudi za včlanjevanje mladih v RK Lokavec. S tem namenom vsako leto obiščejo prvošolčke. Poleg tega pa organizirajo tudi strokovne ekskurzije za člane in krvodajalce. Letos so bili v Škofji Loki. Vsako leto pri Marijini

kapeli v Rožengruntu izdelajo tudi presmec in adventni venček ter raznosijo koledarje po naselju. Redno sodelujejo tudi na Aninem tednu. Nasploh Krajevna organizacija RK Lokavec močno povezuje prebivalce tega kraja, saj je vanjo vključena velika večina vseh. Skoraj ni družine, da ne bi bil vsaj en njen član vključen v dejavnost RK Lokavec. »Boli me, ker je v Sloveniji v zadnjih letih delovanje Rdečega križa malo na stranskem tiru. Na srečo pa pri nas ni tako, saj je delovanje Krajevne organizacije RK Lokavec v središču življenja,« pojasnjuje Škrlec. »Zato tudi vrednote, za katere se zavzemamo pri Rdečem križu, kot so humanost, prostovoljstvo, nepristranost, neodvisnost, enotnost in univerzalnost, v Lokavcu še živijo.«

Tomaž Kšela

V Osnovni šoli Sveta Ana uvedli gibalni odmor

Ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec in podžupan Občine Sveta Ana Martin Breznik, ki sta prvi šolski dan nagovorila učence in učence na matični šoli, sta na začetku novega šolskega leta obiskala tudi 15 učencev na podružnični šoli v Lokavcu.

Foto: arhiv OŠ Sveta Ana

»Letošnje šolsko leto se je na Osnovni šoli pri Sveti Ani in v podružnični šoli v Lokavcu tako kot na vseh osnovnih šolah v Sloveniji začelo bolj sproščeno kot minuli dve leti, ko so veljali ukrepi Nacionalnega inštituta za javno zdravje in Vlade Republike Slovenije za zajezitev širjenja novega koronavirusa. Kljub temu pa moramo biti še naprej previdni in pazljivi, da se zelo nalezljiva bolezen ne bi ponovno razširila. Zato starše pozivamo, naj otroke dobro opazujejo in jih ne pošiljajo v šolo, če pri njih opazijo bolezenske znake,« pravi ravnatelj Osnovne šole Sveta Ana Aleksander Šijanec.

Ravnatelj Šijanec je v svojem nagovoru učenkam in učencem ter pedagoškim delavcem prvi šolski dan za preprečevanje nalezljivih bolezni priporočal pogosto umivanje in razkuževanje rok, prezračevanje prostorov, in če bo to obvezno, tudi nošenje mask. V primeru simptomov covid-19 je priporočal samotestiranje doma in poročanje o morebitni okužbi v šolo. Učencem je povedal, da so upravičeni do 10 testov za samotestiranje na mesec, ki jih lahko s

starši ob predložitvi zdravstvene izkaznice dvignejo v lekarni.

Na Osnovni šoli Sveta Ana so letos uvedli novost: za učence in učence so uvedli rekreativni oziroma gibalni odmor v času kosila. Gibalni odmor bo trajal 20 minut, 20 minut pa bodo otroci imeli za kosilo. »Za rekreativni odmor smo se odločili zaradi pomena gibanja otrok, ki je izjemno pomembno za pravilen razvoj. Postali smo družba, ki je odvisna od tehnologije. Ta je zelo privlačna, ne zahteva nobenega napora, vendar pa jemlje otrokom priložnost in možnost, da bi več časa preživeli pri igri na prostem. Na drugi strani številne študije kažejo, da sta prav preživljanje časa v naravi in gibanje na prostem izjemno koristna za otrokov razvoj,« pravi Šijanec. Ob tem velja spomniti, da so v Osnovni šoli Sveta Ana že pred leti začeli skrbeti za zdravo prehrano otrok, za kar so se pri pripravi jedilnikov povezali s strokovnjaki iz zdravstvene stroke. Na šoli spodbujajo tudi izvajanje pouka v učilnicah na prostem, ki jih imajo dovolj.

Tomaž Kšela

Zbirajo sredstva za nove orgle

»V Sveti Ani imamo odlični cerkveno-prosvetni pevski zbor KD Sveta Ana in stare, male orgle iz 19. stoletja, ki niso več primerne za današnje čase. Zato je župnijski svet lani sklenil, da bomo nabavili nove orgle s 24 registri, ki si jih naši pevci in vsi, ki poslušamo njihovo ubrano petje, tudi zaslužimo,« pravi župnik pri Sveti Ani Tonček Fras.

Kot pravi Fras, so stare orgle pred dvajsetimi leti že obnovili, vendar je zob časa znova opravil svoje. Če bi jih ponovno obnovili, to ne bi bilo poceni in tudi ne gospodarno, saj gre tehnika s časom naprej. Zato so se odločili za nakup novih, sodobnih in primernih za današnje čase. Z davkom bo treba zanje odšteti 300 tisoč evrov, kar je, kot pravi Fras, za takšen kraj, kot je Sveta Ana, velik zalogaj. Zato so za nove orgle že začeli zbirati denar. Zbirali ga bodo na tri načine: računajo na pomoč občine, iskali bodo zlate, srebrne in bronaste botre za orgle, prostovoljne prispevke pa bodo zbirali tudi po gospodinjstvih.

»Upam oziroma prepričan sem, da nam bo uspelo. Če ne bi verjeli v to, se nakupa novih orgel niti lotili ne bi,« pravi župnik Tonček Fras.

V cerkvi v Sveti Ani bodo kmalu namestili nove orgle.

Foto: Tomaž Kšela

Sicer pa je letos v Osnovno šolo Sveta Ana vpisanih 237 učenk in učencev na matični šoli in 15 na podružnični šoli v Lokavcu. Na matični šoli imajo letos 19 prvošolčkov, kar je približno toliko kot običajno, v podružnični šoli v Lokavcu pa letos nimajo nobenega prvošolčka. Deveti razred obiskuje 20 učenk in učencev, ki bodo s tem šolskim letom končali osnovnošolsko

izobraževanje. Najmočnejša je generacija učenk in učencev, ki obiskujejo peti razred, saj jih je skupaj kar 34. Vrtec pa obiskujeta 102 otroka, od tega jih je 24 vključenih v predšolsko vzgojo. To kaže, da se bo v naslednjih letih število otrok v Osnovni šoli Sveta Ana vendarle nekoliko povišalo, kar je posledica pozitivnih trendov demografske politike v občini.

Tomaž Kšela

Energetska prenova ob pravem času

Na občinski zgradbi so izdelali izolacijsko fasado na vzhodni in južni strani.

Foto: Tomaž Kšela

V občini Sveta Ana so čez poletje energetske prenovili tri stavbe v javni lasti: stavbo Osnovne šole Sveta Ana, stavbo podružnične šole v Lokavcu in stavbo Občine Sveta Ana v središču kraja. Energetske prenovile so izvedli v pravem času, saj zaradi vojne v Ukrajini za letošnjo zimo napovedujejo pomanjkanje in podražitev energentov. Občini Sveta Ana se bo obrestovalo, da so sedaj trije največji javni objekti energetske prenovljeni in manj potratni. Od zdaj naprej bodo uporabljali, kot radi rečemo, zeleno energijo in bodo naravi bolj prijazni.

Pri iskanju rešitve za energetske prenovle treh stavb je Občina Sveta Ana svoje sile združila z občinama Lenart in Podlehnik, ki sta si prav tako prizadevali za energetske prenovle nekaterih svojih objektov. Omenjene tri občine so prek javnega razpisa »Podelitev koncesije za izvedbo projekta energetskega pogodbeništv za energetske prenovle objektov občine Lenart, občine Sveta Ana in občine Podlehnik« sklenile pogodbo z družbo Plistor, d. o. o., s Ptuja in partnerjem Geotech, d. o. o., iz Brežic.

Energetska prenova vseh treh objektov v občini Sveta Ana je stala nekaj več kot 528 tisoč evrov. Občina bo to plačala v naslednjih letih na osnovi pogodbenega energetskega partnerstva iz prihrankov pri stroških za energijo, saj bodo stroški energije za vse tri objekte bistveno nižji,

kot bi bili, če objektov ne bi energetske prenovili.

Poleg dveh šolskih poslopij je zdaj v Sveti Ani obnovljena tudi stavba občine. V okviru energetske prenovle občinske stavbe so izdelali izolacijsko fasado na vzhodni in južni strani objekta ter na obeh omenjenih straneh zamenjali tudi senčila. Prav tako so izolirali podstrežje (dobavili in montirali so parno zaporo in položili mineralno volno). Zamenjali so tudi strešno kritino in prenovili kotlovnico, zamenjali termostatske ventile in hidravlično uravnatežili sistem. Vzpostavili so tudi energetske upravljanje objekta, prenovili ogrevalni sistem s toplotno črpalko, izvedli geosonde in cevne povezave ter uredili navezo do kotlovnice za ogrevanje in pripravo sanitarne vode. V poslopiju, kjer domuje Občina Sveta Ana, so prenovili tudi razsvetljavo in stare svetilke zamenjali z novimi LED-svetilkami.

Občina je s prenovlo svoje stavbe pridobila še eno nadstropje, v katerem bodo uredili sejno sobo, na račun doseganje sejne sobe pa bodo povečali pisarniške prostore, ki so bili doslej utesnjeni. Zato so v času epidemije zaposleni in stranke le s težavo ohranjali potrebno razdaljo, da o slabih možnostih za prezračevanje niti ne govorimo.

Gradbena in obrtniška dela so izvajala v glavnem domača podjetja, ki so jih tudi kakovostno opravila.

Dr. Marjan Toš

Projekt Park spominov v Jurovskem Dolu v polnem teku

Jeseni spominska plošča in zgodovinski večer o Gregorju Einspielerju

V občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah nadaljujejo s pripravami na izvedbo projekta Park spominov v Jurovskem Dolu. Uvodni prireditvi bosta odkritje spominske plošče Gregorju Einspielerju na zgradbi župnišča v Svetem Juriju in nato še kratek zgodovinski večer o tem pomembnem koroškem rojaku s kulturnim programom v izvedbi KD Ivan Cankar iz Jurovskega Dola. Častni pokrovitelj dogodka je predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Valentin Inzko. Slovesnost bo predvidoma 4. novembra v Jurovskem Dolu.

Koroški rojak, ki je pri Svetem Juriju pustil globoke sledi

Gregor Einspieler se je rodil 10. marca 1853 v Svečah pri Bistrici v Rožu. Po ljudski šoli je obiskoval gimnazijo v Celovcu in tam končal bogoslovne študije. Kot kaplan je služboval v nemških in nato slovenskih farah, nekaj časa v Št. Jakobu v Rožu, nato tudi na Višarjah, v Beljaku in Celovcu. Leta 1888 je postal župnik v Podkloštru. Od leta 1906 do leta 1919 je bil prošt v Tinjah, od koder je moral zaradi napadov nemških nacionalistov januarja 1919 pobežniti na Štajersko. Ob pripravah na plebiscit se je vrnil na Koroško, po plebiscitu pa so ga prisilili, da je zapustil Koroško. Leta 1922 je

postal župnik pri Svetem Juriju v Slovenskih goricah, kjer je 28. aprila 1927 umrl in je tam tudi pokopan. Gregor Einspieler ni bil le vnet dušni pastir, temveč tudi vse življenje izredno aktiven narodni delavec. Mnogi so ga imenovali za koroškega »prvobojevnika«, ki je vedno opozarjal, da »narodna volja na Koroškem v ničemer ne pride v poštev« in da želijo koroški Slovenci »braniti svoje verske in narodne pravice«.

Ob prevratu in po plebiscitu leta 1920 je Gregor Einspieler ostajal Nemcem trn v peti in je zaradi groženj po življenju še pravočasno pobežnil pred razjarjeno nemško množico. Po pobegu iz Koroške se je najprej mudil v Ljubljani, nato je odšel na Ptuj in kmalu zatem prišel v Lenart, kjer mu je ponudil varno zavetje dekan in župnik Josip (Jožef) Janžekovič. Ta je tudi posredoval pri škofu Mihaelu Napotniku, da je podpisal dekret o imenovanju Gregorja Einspielerja za župnika v župniji Sveti Jurij v Slovenskih goricah s 1. junijem 1922. Bil je dober dušni pastir, pa tudi vnet kulturno-prosvetni delavec, ki so mu Slovenske gorice prirasle k srcu, a je njegova duša kar naprej hrepenela po »mili koroški domovini, njegovi zibelki«. Kljub vsemu so mu Slovenske gorice postale drugi dom. Domačini so ga lepo sprejeli in ga kot dušnega pastirja tudi spoštovali.

Gregor Einspieler s pevskim zborom leta 1924.

Foto: arhiv Aleksandra Purgaja

Nina Zorman

Obnova starega pokopališča

V sredini septembra so se začela gradbena dela, ki jih izvaja podjetje Demis, Boris Demšar, s. p., kjer bodo uredili južni vhod na staro pokopališče v Jurovskem Dolu. Vhod se bo uredil v okviru projekta Park spominov v Jurovskem Dolu, ki je sofinanciran s strani Republike Slovenije in Evropskega sklada za regionalni razvoj.

pokopališče ne bo mogoč iz smeri državne ceste, ampak zgolj pri obeh vhodih pri cerkvi.

Zaradi izvajanja del so prestavljeni tudi zabojniki za smeti in sveče, ki so premeščeni pred vhod ob cerkvi. Otežen pa bo tudi dostop do vode (uredila se je začasna napeljava vode).

V času izvajanja del, predvidoma do ponedeljka, 17. oktobra, vhod na staro

Vse obiskovalce starega pokopališča prosijo za strpnost in razumevanje.

Foto: Nina Zorman

Nina Zorman

Polnjenje telefonov je možno tudi na e-klopi v Jurovskem Dolu

V Slovenskih goricah smo pridobili kar nekaj solarnih klopi, kjer si je možno brezplačno napolniti pametno napravo. Klopi so občine pridobile v sklopu projekta Zelene Slovenske gorice, kjer so tudi pridobile sofinanciranje s strani EU. Tako je tudi Jurovski Dol bogatejši za solarno klop, ki so jo postavili v centru trga, zraven kulturnega doma. Projekt Zelene Slovenske gorice je sofinanciran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, tako da dobijo občine 80 % cene klopi povrnjene iz omenjenega sklada. Vrednost investicije je bila 1.330 EUR.

Pametna solarna klop se nahaja poleg kulturnega doma v Jurovskem Dolu.

Foto: Nina Zorman

Nina Zorman

Zaključek del stanovanjskega objekta pričakujejo konec leta

Iz naselja v Jurovskem Dolu se je že pred časom ponosno dvignil nov in sodoben stanovanjski blok z dvanajstimi stanovanji v treh etažah, ki ga gradi benediško podjetje Juven, d. o. o.

Poleg stanovanjskega objekta s tri- in štirisobnimi stanovanji se bo gradila tudi enostanovanjska dvoetažna hiša na ključ, ki je že tudi rezervirana. Direktorica podjetja Jožica Bratuša nam je zaupala, da je bilo zanimanje za nakup veliko in da so vsa stanovanja rezervirana, a še ne dokončno prodana, enako je s hišo. »Če bo vse po sreči in bodo razmere na trgu ostale

take, kot so sedaj, in bomo dobili vse materiale, računamo, da bi z gradnjo zaključili v decembru, novi stanovalci pa bi lahko že v januarju bivali v svojih novih domovih,« je povedala Bratuševa.

Pri gradnji sodelujejo domači gradbeni izvajalci, ki s podjetjem Juven, d. o. o., sodelujejo že petnajst let in so zaupanja vredni partnerji. Gre za klasično gradnjo objekta s porotermom, ogrevanje stanovanja in sanitarne vode pa so uredili s toplotnimi črpalkami Panasonic.

Foto: Nina Zorman

Nina Zorman

Ko sta trud in skupni čas poplačana!

Na terenih Športnega parka v Jurovskem Dolu se je 10. septembra odvijalo tekmovanje gasilskih enot GZ Lenart. Po sklepu poveljstva GZ Lenart se bodo tovrstna tekmovanja odslej imenovala Spominska tekmovanja dolgoletnega poveljnika GZ Lenart Leopolda Omerzuja. Na tekmovanju je sodelovalo 21 ekip v naslednjih kategorijah: pionirke, pionirji, mladinke, mladinci, članice A, člani A, članice B, člani B, starejše gasilke in starejši gasilci. Najbolje uvrščene ekipe so pridobile pravico nastopa na regijskem tekmovanju, ki je bilo 24. septembra v Ormožu. Kako so se odrezali, bomo poročali v naslednji številki Ovtarjevih novic.

Pionirji

PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah
PGD Sveta Trojica

Pionirke

PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah
Mladinci

PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah
PGD Benedikt

Mladinke

PGD Sveti Jurij v Slovenskih goricah
Starejši gasilci

PGD Sveta Ana

PGD Sveta Trojica

Foto: Amadeja Lavrenčič

Franc Krivec

Avgusta Krivec je praznovala 100. rojstni dan

V soboto, 27. avgusta, je minilo 100 let od rojstva Avguste Krivec, rojene Šnofl, s Spodnjega Gasteraja. Ob njenem visokem življenjskem jubileju so se zbrali družina z vnuki, pravnuki, ostali sorodniki ter tudi sosedi in znanci v Lovskem domu Sveti Jurij. Pridružila sta se jim še župan Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah Peter Škrlec in domači župnik dr. Janez Görgner, ki je tudi daroval zahvalno mašo.

Gospa Avgusta, prvorojenka od štirih sester, celo življenje živi na Spodnjem Gasteraju. Še kot otrok je odšla k svoji botri, nedaleč stran od rojstne hiše, kjer živi še danes. Tu je odraščala in se leta 1946

poročila z možem Francem, ki je umrl leta 1983. V zakonu sta se jima rodila hči Avgusta in sin Franc.

V njenih življenjskih zgodbah, ki jih je pripovedovala vsa leta in o katerih vedo veliko povedati njeni najbližji, je zaznati trdo delo, skrb za družino in veliko odrekanih. Kljub vsemu je bila vedno dobre volje, vitalna in nasmejana. Zadnje leto, ko so prehojene poti pustile vidnejše sledove, še vedno najrajši posedi pred hišo in se ozre v daljavo v mislih na prehojenih 100 let. Ko smo slavjenko vprašali, kaj si še želi, je tiho odgovorila, da samo zdravja. To ji od srca želimo tudi vsi mi.

Foto: osebni arhiv

Aleksandra Papež

Pevski sestavi so se že devetič srečali v Jurovskem Dolu

V soboto, 17. septembra, je v Jurovskem Dolu potekalo že deveto srečanje oktetov in malih vokalnih skupin.

V kulturnem domu so obiskovalci slišali gostitelje, Jurovski oktet in njihove goste – Vokalni kvintet Ajda s Prevalj, Moško komorno skupino KUD Lojze Avžner z Zgornje Ložnice, Vokalno skupino Vivere iz Slovenske Bistrice in Učiteljski oktet Pa kolkr tolk iz Logatca.

Zaradi bolezni so svoj nastop odpovedale tri skupine: Vokalna skupina Mavrica iz Jarenine, Vokalna skupina Bleščice iz Poljčan in Celjski oktet, za katere upajo, da se spet srečajo drugo leto. Običajno je dogodek potekal tik pred poletjem, letos pa so ga zaradi negotovosti na začetku leta prestavili na jesenske dni. Prihodnje leto ga ponovno načrtujejo okoli kresne noči, na prostem, kot je bilo v navadi.

Tudi to pevsko bogato deveto srečanje oktetov in malih vokalnih skupin je v

Jurovskem Dolu potekalo na pobudo vodje Jurovskega okteta Franca Črnčeca. Kulturno društvo Ivan Cankar Jurovski Dol je že leta 2012 na njegovo pobudo izvedlo prvo pevsko srečanje, ki je bilo eno izmed prvih tovrstnih dogodkov in je želelo spodbuditi kulturni utrip tedaj na novo urejenega trga in kraja nasploh.

»Pogled na preteklih osem srečanj oktetov in malih vokalnih skupin pove, da smo v Jurovskem Dolu doslej skupno gostili petdeset vokalnih sestavov iz Slovenije, Avstrije in Hrvaške,« je opisala Vida Ornik, ki je dogodek povežala z izbrano besedo. Domačini, Jurovski oktet, pa se že pripravljajo na obeležitev dvajsete obletnice svojega uspešnega delovanja v prihodnjem letu. V minulem obdobju so nekoliko spremenili tudi svoj sestav, saj so se jim pridružili trije mladi pevci.

Za petje v prihodnosti se v Jurovskem Dolu ni bati!

Jurovski oktet tudi letos pobudnik srečanja pevcev

Foto: Maksimilijan Krautič

RAZPISI

Javni razpis o finančni pomoči za pospeševanje razvoja malega gospodarstva in samozaposlovanja v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah v letu 2022

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih finančnih sredstev fizičnim osebam za namen prehoda iz brezposelnosti v samozaposlitev v občini Sveti Jurij v Slov. goricah. Finančna sredstva so namenjena za sofinanciranje izvajanja posameznih ukrepov:

- subvencioniranje obrestne mere,
- pomoč za samozaposlitev.

Razpisni rok za oddajo vlog je najkasneje **do srede, 5. 10. 2022, do 12. ure.**

Podrobnejša navodila in razpisna dokumentacija so na voljo s skeniranjem QR-kode:

Javni razpis za podelitev finančnih nagrad dijakom in študentom v občini Sveti Jurij v Slovenskih goricah za šolsko/študijsko leto 2021/22

Rok za oddajo vlog z ustreznimi prilogami in dokazili s strani dijakov oziroma njihovih zakonitih zastopnikov in študentov je **do vključno ponedeljka, 17. 10. 2022, do 15. ure.**

Za več o razpisu poskenirajte QR-kodo:

mag. Nataša Bauman

Trilogija

»Z mojimi grehi si ne maži rok, saj ko naju ne bo, ostala bo duša, ne telo. Ko pa žarek pregrize temo, prebudimo se iz sanj« in zakorakamo v nov dan.

Mnoga bogata, v glasbo ujeta sporočila so prvi vikend v septembru preplavila Sveto Trojico. Oder na prostem ob jezeru je z izjemnimi glasbenimi mojstri dobil podobo veličastnega prizorišča kakovostnega

glasbenega spektakla, na katerem je občinstvo ob dobri hrani in vinu uživalo v jesen prelivajočih se poletnih dneh. Nastopajoči **Dan D, Jan Plestenjak in Vlado Kreslin z Malimi bogovi** so bili svojstveni in enkratni. S svojimi danostmi in neverjetno energijo so nam zapolnili tri večere zapored, so pa tudi sami uživali med nami, v lepota našega kraja, v dobrotah iz loncev v gostilni Pri babici Marici na griču, med domačini, z županom in še mnogo dobrega so znali naštet.

Fotografije: arhiv občine

mag. Nataša Bauman

Do vrha? Na vrh? Na Zavrh!

Foto: arhiv občine

Tudi Trojičanu Janku Polancu se dan budi z jutrom, le da je samo Janku med vsemi ljudmi na svetu kristalno jasno, neizogibno in nikakor odložljivo, da bo dan začel z odpravo v Zavrh in nazaj. »Za zdravje,« pravi in doda, da ga je rutine naučila žena Zdenka, ki prihaja iz zdravstvene stroke in mu je nekako vtrla besedo kontinuirano, ki se ga je tako prijela, da se je ne reši več. Zato kontinuirano, to pomeni vsak sleherni dan brez izjeme, opravi to približno 13 km dolgo pot in porabi, če se na vrhu odpove kavici, približno 3 ure časa. Janko v tem neizmerno uživa in ponosno pove, kako je osebni zdravnik zadovoljen z njegovimi rezultati. Z veseljem razlaga tudi, da ima na tej poti vedno pogostejše družbo in da je lepo, če lahko spodbujaš ljudi okoli sebe s koristno idejo. Na poti od Trojice do Zavrha je Janko že prav dobro poznan, posebej prepoznaven je poleti, ko je na svoji poti zgoraj brez.

Do Zavrha ne vodi veliko raznolikih poti, toda Janko se tudi na isti poti ne dolgočasi. Vsako jutro je pot drugačna, nikoli je ne spremljajo isti oblaki, ista meglica, iste

živali. Niti en dan ni drugemu podoben, kaj šele enak. Janko navdušeno pripoveduje o svojem pustolovskem navdihu, o svojem jasno zastavljenem cilju, da želi biti čisto vsak dan na vrhu, zato si je za letos za vsak primer štiri vzpone pripešal za vnaprej, saj mu je lani vreme trikrat zagodlo in je njegov podvig štel 361 odprav. Hoja ga neizmerno polni. Vprašam ga, ali ga je na tej poti že kdaj kaj razjezilo, in Janko se kar hitro spomni in reče: »Sveta jeza me popade, ko vidim koga, ki se v gozd zapelje zato, da tam odvrže smeti. To je nedojemljivo in do konca nespoštljivo. Sploh danes, ko ja za vsako vrsto odpadkov organizirano poskrbljeno. Ne razumem, na podlagi kakšnega povoda se lahko dogaja kaj takega. To me resnično zelo boli.« Kako zelo potrebujemo drug drugega, nam življenje kaže vedno in povsod. Na vsakem koraku se učimo drug od drugega, si pokažemo, pomagamo, izposodimo, svetujemo in se motiviramo.

Janko Polanec, hvala za vzor, spodbudo in neomajnost!

mag. Nataša Bauman

Klopotec ni več ptičje strašilo, pač pa izjemna kulturna dediščina

Foto: arhiv občine

Postavljanje klopotca v vinorodni pokrajini slovenskega podeželja je dolgoletna tradicija in danes ohranjanje tega starega običaja pomeni skrb za kulturno dediščino. To leseno glasbilo ima simbolno vrednost – je ponos vsake kmetije, ponos vsakega slovenskega vinograda in napoveduje čas trgatve, kar pomeni druženje in veselje. Tudi v Sveti Trojici je postavljanje klopotca dolgoletna tradicija in v svoje vinorodne griče so si ga postavili mnogi vinogradniki. 13. avgusta letos je Društvo vinogradnikov prvič izpeljalo osrednjo postavitev klopotca pri potomki najstarejše trte iz Lenta, imenovane Ildenfonzova trta. Član društva Peter Leopold pove, da pri mnogih članih društva doma veselo pojejo klopotci. Za društveno prireditev postavitve klopotca je društvo naročilo nov klopotec, ki ga je izdelal g. Veingerl iz Zgornjega Porčiča.

Klopotec seveda že dolgo ni več ptičje strašilo, pač pa lepo leseno glasbilo, na katero igra in poje veter, pravilno pa ga zna izdelati le pravi mojster.

Da bi prireditev imela še širši in globlji pomen, so trojiški vinogradniki medse povabili g. Draga Korade, ki je velik poznavalec klopotca, njegovega razvoja in simbolne vrednosti. G. Korade se prireditve iz zdravstvenih razlogov ni udeležil, je pa društvu poslal nekaj pisnega gradiva, med katerim je tudi pesem duhovnika Volkmerja, ki govori o tegobah viničarskega življenja in je bila napisana leta 1797.

To žlahtno in častno prireditev Slovenskih goric je vodil predsednik Društva vinogradnikov Marjan Klobasa, ki je poleg tega tudi vinski vitez, Jaka Urbančič pa je bogatil in lepšal dogajanje s svojo harmoniko.

mag. Nataša Bauman

Gostilna na griču je spet dobila vsebino in dušo

Na prehodu avgusta v september je svoja vrata ponovno odprla priljubljena trojiška gostilna, ki je svoje prejšnje ime zlila v novo poimenovanje Pri babici Marici na griču. Babica Marica, ki je svojim potomcem dala pomembno zapuščino v različnih oblikah, predvsem pa v odnosu do dela, zemlje, narave, domačih pridelkov, ljudi, bi danes z veseljem presenečenjem zrla v svoja vnuka Matjana in Mitjo Žgajnerja, ki s svojimi partnerkami Janjo Žgajner in Laro Razpor ustvarjata zgodbo poguma, kakovosti, naprednega in lokalnozavednega kmetijstva in gostinstva.

V prijaznem, rustikalnem ambientu z mladimi gospodarji sedemo na teraso gostilne Pri babici Marici in razplete se zanimiv pogovor.

Kakšni so občutki ob selitvi na novo lokacijo? Kakšno so cilji, želje? Je morda prisoten tudi kakšen strah?

Matjan: Eden od ciljev je zagotovo to, da obdržimo vsaj takšne ocene, kot smo jih uspeli požeti doslej. Torej da svoj nivo kakovosti obdržimo ali ga dvignemo. Veselimo se novega okolja. Lokacija v Trojici je lepša od te v Zamarkovi, ki je tik ob zelo prometni in frekventni glavni cesti. Čakajo nas lepi prostori, ki jih bomo v naslednjih dneh temeljito prenovili in pripravili za odprtje gostilne, ki bo gostom na bližajoči se Trilogiji že lahko postregla s pravo domačo slovensko hrano.

Janja: Da, strah zagotovo je. Vendar smo že vse, kar smo si doslej zadali, tudi izpeljali. To nam pa po drugi strani vliva pogum. Sicer se veselimo tudi nekega novega načina dožemanja turizma, ki je prisoten v občini Sveta Trojica in ga drugje na Štajerskem žal še ni mogoče zaznati. Naši kraji se ne morejo iti množičnega turizma, ker temu niso kos. Zelo lepo, harmonično usklajeno pa bi lahko peljali butični

turizem, vendar je na tem nivoju treba uskladiti pričakovanja. Dobili smo občutek, da smo ob povabilu v Trojico tozadevno naleteli na razumevajoča ušesa.

Iti želimo po poti, ki smo si jo zadali, in veseli smo, da smo se odločili zanjo. Vemo sicer, da smo si naprtali zelo veliko dela, a smo od malega vajeni delati in se zavedamo, da brez truda ni ničesar. Delamo od zgodnjega jutra do poznega večera, tako dolgo, dokler dela ne zmanjka, in potem znova.

Matjan: Veliko lažje je delati v takem kraju, kjer imaš celostno podporo. Seveda ne delaš izključno samo za to in zaradi tega, ampak pomembno je, da ima celotna občina jasno usmeritev na nivoju turizma in ve, kaj želi, kaj pričakuje. Tako kot gostinec točno vem, kaj lahko kraju doprinesem. Od občine ne morem samo pričakovati. Pomembno je sodelovanje v smislu obojestranskega zadovoljstva.

Mitja: Krasno je na primer delati dogodke, na katere pridejo ljudje iz cele Slovenije, tudi iz tujine. To so izjemne priložnosti za vsakogar v kraju in tudi za obiskovalce.

V rokah držim jedilni listi, ki je vžgan v leseno ploščo. Boste tudi v Trojici imeli takšne jedilne liste?

Matjan: Ne. Delali bomo brez jedilnih listov. To pomeni, da gost ob vstopu v gostilno pove, česa ne je in ali ima kakšne alergije, potem pa se prepusti volji in navdihu kuharja (smeh). Seveda so to dodelani krožniki, ki so vnaprej premišljeni in načrtovani, odvisni od tega, kar je v tistem trenutku na voljo in razpolago. **Janja:** Tako bo v zgornjem delu restavracije. Spodaj pa bomo imeli tudi preprostejšo kuhinjo – raznolike malice in hitro hrano.

V vaši ponudbi je v glavnem meso. Kako

boste ustregli vegetarijancem in veganom?

Matjan: Seveda bomo ustregli tudi vegetarijancem ali veganom. Najbolje je sicer takšne želje napovedati že vnaprej, ker se je nanje lažje pripraviti in si je mogoče vzeti več časa, tudi to je izvedljivo, seveda.

Gostilna ima možnost nočitev. Jih boste ponujali tudi vi?

Matjan: Da, imeli bomo tudi možnost prenočevanja. Za zdaj še ne vemo, koliko nočitvene kapacitete bomo lahko ponujali, ker bomo potrebovali prostore tudi za svoje delavce, vendar bomo v ponudbo zagotovo vključili tudi to možnost.

Tako sta domačina iz Voličine Matjan in Mitja Žgajner z Janjo iz Mengša in Laro iz Ilirske Bistrice 27. avgusta odprla gostilno Pri babici Marici na griču, kjer se bo odslej

Foto: arhiv občine

skrbelo za borbončice vonja in okusa v našem kraju.

To kulinarčno pustolovščino preprosto mora doživeti vsak zemljan, ker je za njihovo mizo rajski balzam mamljivih okusov del tostranstva in nad tem so bili več kot navdušeni tudi glasbeni gosti domače Trilogije.

mag. Nataša Bauman

Pred devetimi leti in danes

Letošnji devetošolci so še ne celih devet let nazaj bili plašni in hkrati radoživo radovedni nadobudneži, ki so skoraj zagotovo popolnoma enako kot letošnji prvošolci 1. septembra prvič stopili na svojo veliko pot učenosti, na pomembno pot svoje prihodnosti.

1. september je datum, ki je povezan s številnimi pomembnimi življenjskimi začetki: s prvim vstopom v šolo, prvo šolsko torbo, prvo učilnico, prvo učiteljico, prvimi sošolci, prvo šolsko uro, prvim odmorom itd. Za vsem se skrivajo velika pričakovanja in veliko veselja. Je prvoseptembrska vnema čez devet let enaka?

Morda ni prav takšna, je pa tudi v devetem

razredu povezana s številnimi željami in pričakovanji. Za izkušenimi učenci je že del prehojene poti, na kateri so pogumno premagovali velike strahove, iskali odgovore na številna vprašanja in letos svoje misli usmerjajo v to, kam jih bodo odnesla nova potovanja, ko bodo zapustili domače gnezdo. Za njimi pa smelo capljajo mlajši.

Skratka, šola je hram, ki postane drugi dom vsakega učenca. Učenec pa je po zaslugi Marije Terezije vsak dovolj star otrok. Zato je še kako pomembno, da šola na široko, prijazno, toplo, sprejemajoče in razumevajoče odpira vrata vsem svojim učencem. Je ljubeča, disciplinirana, varna in izjemen strokovnjak.

mag. Nataša Bauman

Odprtje slikarske razstave v Kulturnem domu Sveta Trojica

Mlada umetnica Valerija Kuhar, ki nadvse uživa v risanju portretov s pomočjo svinčnika in oglja, kar čuti tudi kot neke vrste svoje poslanstvo, je 2. septembra v Kulturnem domu Sveta Trojica dobila priložnost, da svoje umetniške izdelke prvič pokaže širšemu občinstvu.

Mlada Benedičanka se je po končani Srednji šoli za oblikovanje v Mariboru, smer Modno oblikovanje, najprej vpisala na študij oblikovanja tekstilij in oblačil. Svoje izobraževanje je nadaljevala v Ljubljani, kjer se je zdelo, da je študij oblikovanja tekstilij in oblačil pravšnji zanjo, a je kmalu ugotovila, da potrebuje nekaj drugega. Odločila se je za študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru (smer Likovna umetnost), ki ji je prinesel, kar je iskala. Kot Zoisova štipendistka je uspešno opravljala vse izpite in na koncu diplomsko delo iz fotorealizma zagovarjala z odlično oceno. Trenutno je zaposlena na ptujskem šolskem centru, kjer z letošnjim šolskim letom poučuje strokovne predmete s področja risanja, oblikovanja in umetnosti. Svoj talent za likovno ustvarjanje je začutila že zelo zgodaj v otroštvu.

Na razstavi z naslovom Portreti znanih nam je predstavila paleto umetniških portretov.

Portret je upodobitev osebe, pri kateri sta obraz in njegov izraz prevladujoča, in je bil nekoč edina možnost ohranjanja spomina na izgled posameznika. Njegovo prevladujočo vlogo je v 19. stoletju omajal pojav fotografije, ki pa kljub praktičnemu, hitremu in avtentičnemu obeleženju trenutka ne more konkurirati edinstvenosti portreta.

Profesorica likovne umetnosti Valerija Kuhar se je na svoji prvi samostojni razstavi predstavila z opusom fotorealističnih risanih portretov, ki predstavljajo največji delež njenega likovnega opusa. Četudi se hkrati ukvarja s slikarstvom, posvečujoč se vedutam in krajinam s poudarkom na detajlih ob različnih globinsko perspektivnih učinkih ter ekspresivno ukrivljenim, neevklidskim prostorom, pa je njena prva izbira risba na papirju z ogljem in svinčnikom. Z ogljem lahko ustvarja mehkejše poteze in sfumature, s svinčnikom pa riše ostrejša črta in detajle, tako da gre za tvorno sinergijsko učinkovanje. Fotorealizem je likovni slog, kjer umetnica ali umetnik ustvarja sliko, risbo ali grafiko po fotografski predlogi, vendar tako, da poskuša nadvse zvesto odsevati, lahko bi

dejali celo zrcaliti, likovno dogajanje svetlobnega zapisa. Njeni portretiranci odražajo svoje trenutno razpoloženje, ki je praviloma dobrovoljno, nasmevano in nasploh zelo optimistično. Tokratno prvo samostojno razstavo v Kulturnem domu Sveta Trojica je poimenovala Portreti znanih, ker gre dejansko za manjši cikel znanih medijskih osebnosti, kot so Vlado

Kalember, Jasna Kuljaj, Isaac Palma, Denis Postrak in Stela Sofia, s svojim portretom pa je na samem dogodku presenetila tudi župana Občine Sveta Trojica Davida Klobaso.

Med znanimi portretiranci ste lahko tudi vi, saj Valerija svoje umetnine ustvarja tudi po naročilu.

Foto: arhiv občine

Nina Zorman

Prvi studio za tetoviranje v Slovenskih goricah

Obstaja nekaj zelo čarobnega, ko govorimo o poslikavah telesa. Te so stare več kot 40.000 let in lahko rečemo, da je to najstarejši umetniški način izražanja, ki je znan človeku. Le nekaj mesecev nazaj smo v Slovenskih goricah dobili prvi tatu studio, ki ga vodi Trojičanka Nuša Tušek, ki je svojo poslovno priložnost našla v osrčju Slovenskih goric, v Lenartu.

Nuša Tušek je pri osemnajstih letih zapustila Slovenijo in se odpravila po izkušnje in znanje v tujino. Najprej se je v Avstriji vpisala na študij arhitekture, nato pa jo je življenjska pot zanesla v Stuttgart, kjer se je zaljubila v ustvarjanje tetovaž. Po štirih letih dela v nemškem salonu se vrnila domov. Tako je z marcem v industrijski coni v Lenartu, v stavbi, kjer se nahajata tudi Bella Caffè in Burger House, odprla prijeten Pallas Tattoos studio s pridihom temačnosti, ki v tebi prebudi slo po permanentnem kožnem okrasu.

Kako se je začela vaša tetovatorska pot?

Prvo tetovažo sem naredila na sebi, doma na fotelju, nadaljevalo pa se je s poskusi na prijateljih. Že v času študija v Gradcu me je to področje vedno bolj privlačilo, a se mi je šele čez nekaj let ponudila priložnost, da začnem z delom v Stuttgartu v Nemčiji, ki sem jo tudi sprejela. Po treh mesecih prakse sem začela tetovirati stranke.

Kako lahko v tem poslu pridobiš znanje, se izobražuješ?

Preprosto po pogovoru »vaja dela mojstra«, torej največ se naučiš s prakso. Seveda svoje znanje nadgrajuješ, ko se pogovarjaš z različnimi tetovatorji, raziskuješ in opazuješ, kako se lotiti še drugih tehnik tetoviranja.

S kakšnih vetrov in starostnih skupin pridejo vaše stranke?

Čisto različno: od 16 letnikov (ki seveda potrebujejo pisno dovoljenje staršev) pa vse do 80+! Moja najstarejša stranka si je svoj prvi tatu omislila pri starosti 84 let. Ljudje prihajajo iz vseh družbenih skupin, zelo različni ljudje, ki živijo zelo različna življenja: od poslovneža do mamice.

Koliko strank se spreha po Slovenskih goricah z vašo umetnijo?

Kar nekaj se jih je nabralo v zadnjega pol leta, odkar delujem v Lenartu. Čez palec pa

lahko rečem, da sem v svoji karieri ustvarila več kot 2000 poslikav na kožo.

Kako je z oskrbovanjem tetovaže?

Tetovažo je treba negovati. Pomembno je, da se pazi, da se ne pride v stik z bakterijami in umazanijo, pazljivost je priporočena za prve tri dni, saj je takrat tatu najbolj dojemljiv za vnetja. Treba ga je dosledno mazati s kremo, ki je primerna za to, da ne pride do nezaželenih zapletov. Stranki mesto, ki smo ga tetovirali, zaščitimo s folijo.

Kaj najraje tetovirate – kateri motiv, slog?

Najraje tetoviram fine, majhne stvari z veliko detajli in tankimi linijami ter živali! Rada tetoviram mandala vzorce, geometrijo, zelo všeč pa mi je tudi tako imenovani »blackwork« – veliko črne barve. Seveda so mi zelo všeč veliki projekti – cele roke, celi hrbet, a najbolj od vsega so mi pri srcu barvni tatui!

Kakšni so trenutni modni hiti na tem področju?

Trenutni modni hiti so mandale in tudi ure vrtnice, kar je sicer meni osebno staromodno, ampak ljudje to še vedno želijo. Ker imam raznolike stranke, so posledično tudi motivi in želje zelo raznoliki.

Na katerih delih telesa si vaše stranke najpogosteje omissijo tetovažo?

Najpogosteje se odločajo za poslikavo na roki, nogi, rebrih ali hrbtu. Določena mesta mi poberejo več energije, kot so vrat, med prsi ali rebra. Razlog je v tem, da je na teh predelih težje izvajati proces zaradi mehke kože, gibanja stranke zaradi dihanja itd.

Kakšna je čakalna doba za termin v studiu?

Čakalne dobe so čisto različne, odvisno tudi od velikosti tetovaže. Včasih se za kakšen majhen tatu hitro najde prost termin, včasih se čaka mesec dni. Najbolj pa so zasedene sobote.

Kaj se lahko naredi v primeru, če stranki tatu ni všeč? Se ga da odstraniti?

Seveda. Tetovažo se da lasersko odstraniti, kar pa je veliko bolj boleče kot sama tetovaža. Odvisno je tudi od kakovosti tetovaže, koliko in kako hitro se da odstraniti.

Aleksandra Papež

Uspešna Avstralka, ki se vedno znova rada vrne v Trnovsko vas

»V otroštvu sem z veseljem poslušala zgodbe starega očeta, ki je svoja mladostna leta preživel v Sloveniji. Njegove zgodbe so, čeprav je zdaj star več kot 90 let in že dolgo ni videl Slovenije, pristne, saj se vsakega kotička natančno spomni.«

Jessica Murko je počitnice v Sloveniji vedno rada preživljala pri sorodnikih v Trnovski vasi in drugod po Sloveniji, ima pa sorodnike še v drugih evropskih državah. Ponosna je tudi na dvojno državljanstvo – avstralsko in slovensko. O njenih koreninah priča tudi družinski priimek, Murko. V Trnovski vasi je spoznala svojega zaročenca Alena, s katerim sta zadnjih pet let potovala izmenično v Avstralijo in spet nazaj v Slovenijo. Zadnji dve leti sta strnjeno bivala in delala v Sloveniji, saj zaradi covid-19 nista mogla potovati kar tako, letos pa ju je pot ponovno vodila nazaj v Avstralijo.

Jessica Murko so prav ene izmed počitnic v Sloveniji spodbudile k ustanovitvi lastnega podjetja. »Svojo samostojno poslovno pot sem začela konec leta 2017. Takrat sem živela pri sorodnikih v Sloveniji, v Trnovski vasi, kjer sem hotela ostati dlje časa in hkrati zaslužiti nekaj denarja. Sicer pa sem o samostojni poti razmišljala že prej, ampak nikoli ni bil pravi čas. Želela sem si, da bi lahko služila denar kjerkoli po svetu, in pa predvsem to, da bi imela bolj fleksibilen delavnik in ne samo »9 to 5«,« razloži Jessica.

In svojo odločitev je Jessica vzela zares – letos je bila izbrana med dvajset najboljših spletnih oblikovalcev Avstralije. »To mi je v veliko čast in ponos. Trdo delo zadnjih štirih let se je izplačalo. Zelo rada

opravljam svoje delo, saj s tem pomagam svojim strankam širom sveta doseči poslovne cilje. Vesela sem, da je bil moj trud opažen,« razloži lastnica podjetja Jessica M. Studio, ki se je pod imenom Jessica M. posvetila oblikovanju spletnih strani, s katerim pomaga mladim podjetnikom in drugim strankam na njihovi poslovni poti.

»Prisotnost na spletu je v naši dobi izjemnega pomena. K temu dodam brezčasni dizajn, sodelovanje, svetovanje in hkrati prodajo mojih spletnih predlog.« Jessica je bila pred tem zaposlena v podjetju, ki se je ukvarjalo s trženjem v Sydneyju, kjer je nabrala veliko izkušenj. Zanja pa to ni samo delo, je način življenja in nekaj, pri čemer zares uživa in na ta način brez težav dela kjerkoli – v Evropi ali v Avstraliji.

Ker pa skorajda ne more biti pri miru, rada fotografira in potuje, je v preteklosti pisala tudi blog. »Blog sem začela pisati, ko sem prvič obiskala Evropo. Navdušila me je, zato sem z navdušenjem opisovala različne kulture in posebnosti. Skozi zapise in dodane fotografije sem želela predstaviti doživljanje, hkrati pa na pot po Evropi povabiti še druge.« Sicer pa rada obiskuje fitnes, plava in igra tenis, udeleževala se je tudi dogodkov športne narave v Trnovski vasi in se dobro vključila.

Trenutno se z Alenom selita v Avstralijo, a se čez nekaj časa ponovno vrneto v Trnovsko vas, kjer ju čakajo sorodniki in prijatelji.

maribor
24.si

Aleksandra Papež

Branje je za duha to, kar je telovadba za telo!

V teh dneh, ko beremo grozdje ter obiramo in spravljamo druge jesenske dobrote za hladne zimske dni, nam morda časa za branje tu in tam pa vendarle zmanjka. In to, roko na srce, priznavamo tudi knjižničarke.

A vendar se vse da, če se le hoče. Velikokrat prav s skupnimi močmi. Kot so v znani pravljici Alekseja Tolstoja Repa velikanka vsi poprijeli za delo – najprej dedek sam, nato je poklical babico, pa veliko kravo rjavko in dva prašička ter še bi lahko naštevali vse tiste, ki so na koncu le uspeli izpuliti velikansko repo in jo na koncu prav vso tudi snedli, tako lahko uspe tudi nam. Pa čeprav le eno stran na dan, starši skupaj s svojimi otroki pred spanjem, mož in žena lepo misel ali pesem za dobro jutro ter strumen korak v novem dnevu, prijatelji med čakanjem na avtobus ali ob kavi in še bi lahko naštevali priložnosti za druženje z besedami, zgodbami in poezijo prav v času trajanja nacionalnega meseca branja med 8. septembrom in 9. oktobrom. K branju pa nas je v naših prostorih klicala tudi razstava

beril, ki smo jih knjižničarke skrbno hranile iz šolskih dni naših starih staršev, staršev in nas.

V lanskem letu smo uspešno razvili projekt Ke 'mo jeli?', ki smo ga začeli prav v sklopu Tedna kulturne dediščine in Dnevov evropske dediščine. Tudi letos smo se odločili odzvati vabilu Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije in obuditi navado pletenja košar, korpov, košev.

V našo pravljico sobano pa so se vrnila tudi pravljicična doživetja, ki ne bodo potekala čisto vsako sredo v mesecu, zato vam svetujemo, da nas spremljate na spletni strani ali na naši Facebook strani oziroma se prijavite na prejemanje obvestil o bibliopedagoških dejavnostih ter ste preko e-pošte redno obveščeni o dogodkih za mlade bralce.

Če smo prvo polovico leta posvetili 100. obletnici rojstva Karla Destovnika Kajuha, se bomo v jesenskih dneh v duhu Tedna otroka spominjali Ele Peroci, prav tako ob 100. obletnici rojstva, in z likovnim povabilom Muze Copatarice vabili k

Foto: arhiv Knjižnice Lenart

ustvarjanju vse do 7. oktobra.

Seveda nismo mogli mimo smrti Elizabete II., ki smo ji posvetili razstavo Razkrita življenje kraljic in izpostavili dela znane slovenske avtorice Berte Golob ob njenem 90. življenjskem jubileju.

Vse navedeno vabi k branju in z(o)renju! Morda so jesenski meseci kot nalašč, da tudi mi nadenemo živahne barve sebi in svetu.

Nina Zorman

Profesor Kuzman navdušil v kavarni K'fe

Foto: Gašper Vrabel

V petek, 9. septembra, so kavarno K'fe objele salve smehe, ki sta jih sprožila odlična standup komika Profesor Kuzman (Uroš Kuzman) in Rok Škrlep. Na humorističen način sta se dotaknila aktualnih problematik – od covidnih omejitev do tegob, s katerimi se soočajo starši z otroki. Popolnoma razprodan standup večer so obiskovalci na koncu počastili z bučnim aplavzom, kar priča o tem, da so taki večeri v Slovenskih goricah še kako dobrodošli.

Uroš Kuzman, doktor matematike in asistent na univerzi, je na standup odrih prisoten od leta 2010. Na nastopu v lenarški kavarni je predstavil svoj rojstni kraj Velenje in kako je bilo odraščati v šestčlanski družini. Je tudi oče dveh igrih fantkov, zato je z veseljem spremljal svojega kolega Roka Škrlepa, ki se mu je

tudi pridružil na odru, na prvih dogodivščinah, ki jih je doživel kot novopečeni očka. V njunih zgodbah se je našel marsikateri očka, prav tako pa tudi mama. Obiskovalci so z aplavzom pritrdili njunim domnevam in razumevanjem družinske hierarhije. Na koncu sta svoj nastop zaključila s simpatično pesmico – Uroš je ubesedil covidne ukrepe, saj naj bi preko pesmi po njegovem bili ti bistveno učinkovitejši od uporabljenih ukrepov pretekle vlade. A vsem tem življenjskim zgodbam (in tudi nesmiselom) sta komika nastavila ogledalo družbe, ki nam je lahko v razmislek.

Tudi v oktobru in novembru se v kavarni K'fe obetajo zanimivi večeri ob koncu tedna.

Nina Zorman

Šulinova polepšala podhod v centru Lenarta

Mimoidoči lahko občudujejo na novo nastalo umetnino, ki je polepšala turoben podhod v centru Lenarta, med trgovino Mercator in papirnico Zajček.

Izjemno delo je naslikala Lenartčanka Nina Šulin, magistrica scenskega oblikovanja, kostumografinja in profesorica likovne umetnosti. Podlaga za stensko ilustracijo je pesem Štrk in miška, ki jo je napisala Stanka Devjak. Poslikava je dolga 14 in visoka nekaj metrov ter je naslikana z akrilnimi barvami. Likovna mojstrovina, ki je nastajala približno 14 dni, nosi lokalno zgodbo, odslika vsakdan v našem mestu in vanj vključi črno-bele lepoticke, ki se vsako leto vračajo v naš lenarški raj. Opazovalec bo na stenski poslikavi prepoznal Trg osvoboditve in del Ptujске ceste v Lenartu, griče proti Lormanju in Voličini, Zavrh in na koncu še mogočen grad Hrastovec.

Foto: Foto Askari

Hermina Križovnik

Pokalno tekmovanje v streljanju

V sredo, 24. avgusta, je na lokaciji Športnega centra Postružnik v Zg. Porčiču potekalo letošnje že četrto pokalno tekmovanje v streljanju z zračno puško. Sodelovala so vsa društva upokojencev iz Slovenskih goric, tokrat v organizaciji strelske sekcije DU Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Tekmovanja se je udeležilo trinajst ekip, od tega šest ženskih in sedem moških. Posamezno ekipo so sestavljali štirje tekmovalci. Predsednica DU Sveti Jurij v Slovenskih goricah J. Hermina Križovnik je pozdravila prisotne in se zahvalila za dobro udeležbo. Tekmovalce so pozdravili še podžupan Občine Sveti Jurij Mirko Breznik in predsednik ZDU Slovenske gorice Milan Hlevnjak. Ob upravičeni odsotnosti vodje strelcev DU Sveti Jurij Maksa Horvata je nalogo vođenja uspešno izvedla namestnica Marinka Najdenik. Tekmovanje je bilo vseskozi korektno in napeto do zadnjega strela, razlike v končnih rezultatih pa zelo majhne. Sodniška ekipa v sestavi Silvo Gutman, Milena Štuklek in Edo Črnko je svojo nalogo opravila zelo dobro.

Končni rezultati prizadevanja strelk in strelcev so bili okronani s podelitvijo pokalov za najboljše ekipe in posameznike.

Moški – ekipno:

1. mesto: DU Cerkvenjak
2. mesto: DU Voličina
3. mesto: DU Sveta Ana

Ženske – ekipno:

1. mesto: DU Benedikt
2. mesto: DU Sveta Ana
3. mesto: DU Lenart

Moški – posamezno:

1. mesto: Ivan Breznik, DU Sveta Ana
2. mesto: Štefan Domiter, Du Voličina
3. mesto: Aleksander Fekonja, DU Cerkvenjak

Ženske – posamezno:

1. mesto: Marinka Najdenik, DU Sveti Jurij v Slovenskih goricah
2. mesto: Tanja Špenga, DU Benedikt
3. mesto: Milena Štuklek, DU Voličina

Uspešno izvedenemu športnemu tekmovanju strelskih ekip iz vseh sedmih društev upokojencev iz Slovenskih goric sta sledila pogostitev in prijetno druženje.

Foto: osebni arhiv

Zmago Šalamun

V klubu trenira veliko število deklet

V Lenartu deluje Izobraževalni odbojarski klub Zoja, ki se zadnja leta usmerja predvsem v delo z mladimi, njihovi trenerji pa so Darko Zimič, Igor Smonkar in Gregor Polanec. Predsednica kluba je Dominika Frešer Mesarič. V klubu trenira okrog 50 deklet v petih selekcijah (mladinke, kadetinke, dve ekipi starejših deklic in ekipa male odbojke).

Dekleta so večinoma domačinke, dobro delo in vedno boljši rezultati mladih ekip pa so Izobraževalni odbojarski klub Zoja dvignili v zgornjo polovico kakovostne lestvice Odbojarske zveze Slovenije za mlajše kategorije. Rezultat vsega skupaj je izredno zanimanje deklet iz vseh okoliških krajev, pa tudi iz širše okolice, ki jih z veseljem sprejemajo v klub. To željo deklet, da postanejo del uspešne zgodbe v klubu, razumejo in tudi v ostalih krajih prepoznajo njihovo dobro delo.

O delu v klubu pa trener Darko Zimič pravi: »Brez želje in volje otrok in njihovih staršev bi bila naša »zgodba« težko tako uspešna, saj zaradi neodzivnosti odgovornih in neenakosti z nekaterimi drugimi športi vsaj štirikrat tedensko gostujemo v dvoranah zunaj občine, ki jih tudi plačujemo z lastnimi sredstvi, starši pa požrtvovalno skrbijo, da so otroci vedno pristni na treningih, ne glede na lokacijo. To nas še bolj povezuje in dela zato še uspešnejše, saj praviloma delujemo kot velika družina.«

Dekleta prihajajo ob Lenartu in Voličini še iz Dupleka, Benedikta, Svete Ane in Jurovskega Dola. Vse ekipe bodo sodelovale v kvalifikacijah za prvo ligo (mladinke, kadetinke, starejše deklice in mala odbojka).

Foto: arhiv kluba

Vasja Fras

9. spominski planinski pohod Ivanu Frasu

Zadnji petek v avgustu smo se odpeljali na dvodnevno turo v smeri Gorenjske. Bila nas je ekipa 16 članov, tokrat s kar nekaj podmladka v organizaciji Vasje Frasa (vodnik Igor Oprešnik, Vasja Fras, Rok Fras, Mirko Marko, Rok Dajčman, Mitja Šamperl, Urban Neuvirt, Lan Kmetič, Sandi Marko, David Smej, Mitja Kovačič, Nejc Cafuta, Vito Sušec, Ciril Šilec in Tone Damiš). Odpravili smo se na Pokljuko do planine Zajavornik, od koder smo začeli s turo. Pot nas je vodila do Blejske kočice na Lipanci in na bližnje blejske vrhove – Okroglež, Debelo peč in Brda. Sledil je spust do Blejske kočice, kjer smo prenočili.

Drugi dan smo se odpravili nazaj na izhodišče do parkiranih avtomobilov in se odpeljali v Sp. Gorje z namenom ogleda Blejskega Vintgarja oziroma soteske Vintgar. Po dobrih dveh urah hoje po krožni poti do slapa Šum in mimo Sv. Katarine smo prispeli nazaj do izhodišča. Ustavili smo se pri Blejskem jezeru, kjer so se družili in si izmenjali vtise ter se pogovarjali o predlogih za prihodnje leto. Ob koncu velja zahvala planinskemu vodniku Igorju Oprešniku, da nas je zanesljivo in varno pripeljal do cilja.

Foto: Vasja Fras

ŠPORTNO DRUŠTVO THORIUM
vabi na tekmovanje v
TROBOJU MOČI in POTISKU S PRSI

Od 29. do 30. oktobra, ob 9.00, Športna dvorana Lenart.
Dvigovalo se bo v treh disciplinah (počep, potisk s prsi in mrtvi dvig).
Zmagovalec v kategoriji je tisti z največjim skupnim seštevkom vseh treh dvigov.

Za prijavo poskeniraj QR kodo.

Prijave so možne do 12. oktobra.

Romana Drumlič

Rajski Zanzibar, kjer se živi počasi in brez skrbi

S poslušalci Radia Slovenske gorice smo dodobra prečesali jadransko obalo, se potepali po Balkanu in obiskali večno mesto Rim, ves čas pa je v nas tlela želja po »eksotiki«. No, in izbrali smo! Zanzibar! Zakaj prav rajski Zanzibar? No, pa poglejmo ...

V Tanzaniji leži otočje, kjer živijo v skladu z mantrama »hakuna matata«, kar pomeni »brez skrbi«, in »pole, pole« oziroma »počasi, počasi«. A ni to idealno za odmik od stresnega in hitrega vsakdana?

Na nekaj pomembnih vprašanj, kadar se odločamo za izbiro počitnic, nam je odgovoril Marko Makovec, naš vodič, ki že vrsto let spremlja Relaxove goste.

Ali je morje res turkizno in peščene plaže snežno bele, palme in sončni zahodi pa fotogenični kot le redko kje?

Vsi, ki Zanzibar obišejo, povedo, da je tam še lepše kot na fotografijah in razglednicah. Zanzibar je otok večnega poletja. Nekaj posebnega je poležavati pod kokosovimi palmami, se sprehajati po belih peščenih plažah in plavati v kristalno čistem morju turkizne barve. In to v času, ko smo doma že v zimskih plaščih. A sem povedal, da ima morje vse leto od 26 do 28 stopinj? Za romantične duše pa je seveda ogled najlepših sončnih zahodov pika na i počitnic na Zanzibaru.

Kakšen pa je hotel My Blue, v katerem bomo bivalji?

Mi bomo letovali na severnem delu otoka na plaži Nungwi, kjer nas tako rekoč na plaži čaka štirizvezdični hotel My Blue. Vse hotelske sobe so klimatizirane in imajo komarnike. Sicer je tu plimovanje najmanj izrazito in se večji del dneva lahko kopamo v morju, a ima hotelski kompleks tudi bazene. Na zajtrku in ob večerji pa nam bodo postregli veliko svežega sadja in morskih dobrot. Za lačne tudi za kosilo

pripravijo kaj slastnega.

Na 11-dnevnih počitnicah bo tudi čas za raziskovanje okolice. Kaj si moramo nujno pogledati in doživeti?

Poleg sanjskih belih peščenih plaž, turkiznega morja in fotogeničnih sončnih zahodov Zanzibar krasi tudi tropski gozd, kjer živijo posebne rdeče opice. Nekaj posebnega sta otok Prison in opazovanje orjaških želv. Stonetown pa je kulturno središče Zanzibarja, s posebno arhitekturo, slovitimi tržnicami, kjer diši po cimetu, klinčkih in drugih začimbah. To je tudi mesto, kjer spoznamo kruto zgodovino suženjstva. Zagotovo pa je najbolj slavna stavba rojstna hiša slavnega Freddija Mercuryja, mimo katere se bomo sprehodili.

A se ne sliši sanjsko? Se! Vas pa vseeno skrbi, ker ne znate jezika? Vas na letališču v gneči zgrabi panika? Naj vas potolažimo! Relax turizem je za nas pripravil paket, v katerega so vključeni letalski prevoz, avtobusi do letališča, polpenzion, izlet po otoku in seveda tudi spremljevalec, vodnik. Marko bo z nami že na avtobusu v Lenartu. Poskrbel bo za vse formalnosti na letališču in za nas skrbel na Zanzibaru.

Smo vas prepričali? Odpotujemo 27. novembra, počitnice na rajskem Zanzibaru pa si rezervirate v Relaxovih poslovalnicah ali na www.relax.si.

»Ko v Zanzibaru že sonce zahaja, pri nas je še noč. Palme, banane in kokos – otok cvetoč ...«

Pridite z nami preverit, ali vse, kar pojejo v svojem hitu Čuki, drži!

Na podlagi 6. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07 – ZPolS-D, 105/08 – odl. US, 11/11, 28/11 – odl. US, 98/13, 8/15 in 6/18 – odl. US) in v skladu z Vsebinsko zasnovano časopisa Ovtarjeve novice je Uredniški odbor časopisa Ovtarjeve novice 7. septembra 2022 na svojem 7. sestanku sprejel

Pravila o izrabi časopisnega prostora v predvolilni številki časopisa Ovtarjeve novice, ki izide v četrtek, 17. novembra 2022, za predstavitev kandidatov, političnih strank in njihovih programov v času volilne kampanje za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov, ki bodo 20. novembra 2022.

V skladu s 6. členom Zakona o volilni in referendumski kampanji ((Uradni list RS, št. 41/07, 103/07 – ZPolS-D, 105/08 – odl. US, 11/11, 28/11 – odl. US, 98/13, 8/15 in 6/18 – odl. US) v zvezi z Vsebinsko zasnovano časopisa Ovtarjeve novice Uredniški odbor časopisa Ovtarjeve novice določa in objavlja pravila (obseg, pogoje in način) za predstavitev kandidatov, političnih strank in njihovih programov za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov, ki bodo 20. novembra 2022.

Uredniški odbor časopisa Ovtarjeve novice obvešča vse politične stranke in liste kandidatov za volitve redne volitve v občinske svete in redne volitve županov, da organizatorjem volilne kampanje zagotavlja enakopravnost pri predstavitvi kandidatov in njihovih programov ter volilnih propagandnih sporočil v času volilne kampanje za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov 2022.

Predvolilna številka Ovtarjevih novic izide 17. novembra 2022.

V skladu s temi pravili imajo vsi organizatorji volilne kampanje za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov 2022 možnost po veljavnem

ceniku za oglaševanje (https://www.rasg.si/images/Ovtarjeve_novice/CENIK_OGLASNEGA_PROSTORA_Ovtarjeve_novice_marec2021.pdf) zakupiti prostor v časopisu Ovtarjeve novice za predstavitev programa in kandidatov.

V skladu z določbo 7. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji morajo biti volilne oglaševalske vsebine objavljene z navedbo naročnika, zato mora oddani oglas za objavo obvezno vsebovati ta podatek. Za vsebino je odgovoren naročnik.

Oglasi morajo biti pripravljene za tisk v zakupljeni velikosti oglasa in v tiskarski kakovosti CYMK (PDF/X-1a, PDF/X-3 ali TIFF). Teksti morajo biti v krivuljah. Zaporedje brezplačnih predstavitev organizatorjev volilne kampanje določa datum prejetja popolnega gradiva na elektronski naslov urednika (urednik@ovtar24.si).

Vsi organizatorji bodo po oddaji materiala prejeli predračun, ki mora biti poravnan do 8. novembra 2022. Oglas, za katerega ne bo do roka poravnan predračun, ne bo objavljen.

Zadnji rok za oddajo volilnih oglasov za novembrsko številko časopisa Ovtarjeve novice je v četrtek, 4. novembra 2022, do 23.59. Prispevke, ki morajo biti skladni s temi pravili, morajo organizatorji volilne kampanje posredovati na naslov: urednik@ovtar24.si, s pripisom »Za redne volitve v občinske svete in redne volitve županov 2022«.

Na drugih elektronskih naslovih, osebno ali prek druge dostave propagandnih sporočil ne sprejemamo. Organizatorjem volilne kampanje sporočamo, da predvolilnih dogodkov ne bomo novinarsko spremljali.

*Uredniški odbor
časopisa Ovtarjeve novice*

Foto: Marko Makovec osebni arhiv

Izdajo časopisa v letu 2022 sofinancira
Ministrstvo za kulturo RS.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Prehransko dopolnilo.

Podpora
vašemu
imunskemu
sistemu ...
..., ko jo ta najbolj potrebuje.

Zmanjšuje utrujenost
in izčrpanost.

Prašek za pripravo napitka.

Vitamini A, B₆, B₁₂, C in folna kislina ter baker, cink in selen imajo vlogo pri delovanju **imunskega sistema**. Magnezij, vitamini B₂, B₆, B₁₂, C in folna kislina pa prispevajo k **zmanjševanju utrujenosti in izčrpanosti**. Izdelek je **prehransko dopolnilo**. Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo prehrano.

LEKARNE MARIBOR

Javni zdravstveni zavod Maribor, Milinaškova ulica 6, 2000 Maribor

MOBILNA APLIKACIJA SAUBERMACHER SLOVENIJA!

Zagotovo pride trenutek, ko nisi najbolj prepričan, katera vrsta odpadkov je v naslednjih dneh predvidena za odvoz. Prav tako se nemalokrat vprašaš, kaj sodi v kateri zabojnik.

Prav zaradi tega smo v podjetju Saubermacher Slovenija razvili aplikacijo, s pomočjo katere boš lahko ažurno spremljal svoje **termine odvoza odpadkov** ter vse koristne informacije s področja **ločevanja odpadkov**. Prav tako pa boš tam našel **lokacijo** svojega zbirnega centra z **odpiralnim časom**. Svojo uporabniško izkušnjo pa lahko nadgradiš na način, da se registriraš s čemer se ti ponudijo dodatne možnosti in informacije o tvojem prevzemnem mestu, identifikacija v zbirnem centru, vključno z oddajo nekaterih naročil.

Sedaj je pravi čas, da si naložiš aplikacijo in skupaj z nami poskrbiš za življenja vredno okolje.

POVSEM ENOSTAVNO IN V LE 3 KORAKIH:

1. Izberi Saubermacher aplikacijo v iOS ali Android trgovini
2. Poskeniraj QR kodo!
3. Pritisni naloži
4. Prični z uporabo in uživaj!

Saubermacher

RKS OZ LENART

NAČRT
KRVODAJALSKIH
AKCIJ

Oktober

Petek, 7. 10. / OO RK Sv. Trojica / GD Sv. Trojica / 7:30 - 10:30
Sreda, 12. 10. / OO RK Sv. Jurij / OŠ Jurovski Dol / 7:30 - 10:30
Petek, 21. 10. / OO RK Cerkevjak / OŠ Cerkevjak / 7:30 - 11:00

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIO MARIBOR

93,1MHz

Dr. Marjan Toš

Paberki o stari lenarški pekarni ali kruh naš vsakdanji ... (4. del)

Železnina Alfonz Križan pri pekarni v Lenartu

Od parne pekarnice do Intesove slaščičarne in pekarnice

Pred prvo svetovno vojno je v Lenartu delovala ena pekarna, med obema svetovnima vojnima pa kar tri pekarnice, in sicer pekarna HAJCER, pekarna EMERŠIČ in pekarna DIMNIK.¹ Slednja je najprej prenehala z delom, saj je bil njen lastnik alkoholik in jo je skoraj zapravil. Prevezel jo je Košar, za njim pa po drugi svetovni vojni slaščičar albanskega rodu s Kosova Jonuz Jonuzi. Pekarna Dimnik je bila na vogalu hiše, kjer od leta 1969 stoji osrednji stanovanjski blok z lokali nasproti sedeža nekdanjega Agrokombinata Lenart, pred drugo svetovno vojno velikega kompleksa Aublovih. Pekarna Emeršič je delovala na domačiji Emeršičevih v Lenartu, na današnji Ptujski cesti. Za to pekarno je bilo značilno, da je njihov kruh in žemljice raznašal naokoli možak manjše postave, za katerega so govorili, da je nekoliko prizadet. A je bil zelo prijazen možicelj in je Lenartčanom rad ponujal zlasti sveže žemlje. Najmočnejša je bila med obema svetovnima vojnima pekarna Hajcer. Ker njena lastnica ni mogla imeti otrok, je pekarno zapustila nečaku Otmarju Križanu. Ta je imel še brata Oskarja in Alfonza. Brat Alfonz je imel ob pekarni trgovino z železnino. Pekarna Hajcer, ki se je po novem lastniku Otmarju Križanu preimenovala v pekarno Križan, je bila v stavbi na zdajšnjem Trgu osvoboditve 11, nasproti župnijske cerkve sv. Lenarta v

občinskem središču. To je markantna enonadstropna trška hiša iz 19. stoletja. Je del starega trškega jedra in ostanek profane stavbne dediščine. Gre za šestosno enonadstropno zgradbo z dvoramnim stopniščem ob pročelju. Hiša ima zelo preprosto oblikovano fasado skladnih proporcev iz 19. stoletja. Velika okna so poudarjena z gladkimi obrobami in je razglašena za kulturni spomenik lokalnega pomena.²

Po drugi svetovni vojni je bila Križanova pekarna že leta 1946 nacionalizirana, njen lastnik Otmar Križan pa je odšel v Graz in tam nadaljeval s pekovsko obrtjo. Ob zaplembi je Križana zastopal skrbnik Štefan Fras, mali kmet iz Sv. Lenarta v Slovenskih goricah. Zaplemna odločba je postala pravnomočna 1. marca 1946, ko je vse Križanovo imetje postalo last splošnega ljudskega premoženja.³ Fras je bil določen za skrbništvo z odločbo Izvršilnega odbora Okrajnega ljudskega odbora Maribor – okolica. Njegovo pooblastilo se je nanašalo na zastopanje Križana, ki je »bival nekje v inozemstvu«, v zaplemnem postopku. V odločbi o zaplembi vsega premoženja Otmarju Križanu je navedba, da je bil »imenovani državljani nemškega reicha in je oseba nemške narodnosti.«⁴ Nekdanja pekarna Križan se je preimenovala v občinsko pekarno, ki jo je vodila Marjeta Brumen.⁵ Kruh in žemlje so

pekli za prebivalce Lenarta, za okoliške kraje pa je še vedno veljala domača oskrba s kruhom. Delovale so tudi majhne pekarnice, ki so peklo kruh za ožja območja nekdanjih krajevnih skupnosti. Med njimi sta bili najbolj znani pekarna Žigert v Benediktu in pekarna pri Sv. Trojici, ki je delovala v zgradbi znanega trojiškega ljudskega godca (rad je igral na tamburico) Janka Kmetca. Ta je bil po poklicu pek. V občinski pekarni v Lenartu so delali samo

trije delavci – peki, saj je bilo povpraševanje po kruhu tudi zaradi relativno majhnega števila prebivalcev skromno. Postopoma pa so se potrebe po kruhu večale in majhna pekarna ni več zadoščala. Začel se je njen postopni razvoj, ki je povezan s prihodom Jožeta Alatiča v Lenart leta 1956.

(Se nadaljuje)

Dr. Marjan Toš

360 let od prihoda prvih avguštincev in 330 let od izgradnje trojiškega samostana

Leta 1662 se je Wolfgang Stubenberški iz Cmureka odločil, da bo k cerkvi svete Trojice v Slovenskih goricah povabil redovnike. Vzroki za to odločitev še vedno niso povsem raziskani, a poglobitvi razlog naj bi bila želja admontskega opata Rajmunda Rechlinga, da se številnim romarjem, ki so že množično romali k sv. Trojici, pridružijo še novi romarji iz oddaljenejših krajev. Omenjeni opat je imel patronatsko pravico nad župnijo sv. Lenarta, kateri je bila sv. Trojica podrejena. Bilo je tudi nekaj pravnih zapletov med opatom in grajskim gospodom Wolfgangom, ki je k sv. Trojici najprej povabil ptujске dominikance. Ti so njegovo povabilo zavrnili. Zato se je 13. decembra 1662, obrnil na avguštince, ki so pozitivno odgovorili že 29. decembra. Admontskemu opatu Rechlingu to ni bilo po volji in je vložil pritožbo na notranjeavstrijsko vlado. Navedel je argument, da se ima gospod Stubenberg za patrona in odvetnika nove trojiške cerkve, čeprav je zanjo prispeval le zemljišče. V izčrpnem obrazložitvi pritožbe je še izpostavil, da so cerkev na hribu, ki ga domačini imenujejo »Grädisch«, v cmureškem urbarju pa je imenovan »Purgstallberg«, na stubenberškem zemljišču zgradili lenarški župljani izključno z darovi ter jo tudi opremili z oltarji, kelihi, liturgičnimi oblačili, srebrnimi svečniki in nekaj zemlje. Na koncu so spor kar dobro rešili.

Prva avguštinska redovnika sta k Sveti Trojici prispela 14. februarja 1663. Sprejel ju je eden od mlajših Wolfgangovih sinov, Janez Stubenberški in jima izročil cerkvene ključe. To je povzročilo novi pravni spor, saj predaje cerkve ne bi smela opraviti posvetna oseba in zato je salzburški nadškof avguštincem prepovedal prevzem cerkve. Kot je zapisal mag. Oskar Habjanič iz Pokrajinskega muzeja Maribor, je bil ta spor razrešen šele po dveh letih. Stubenberg je menihom poleg cerkve predal tudi cerkveno posest (temporalia) in ključe bližnje hiše. Škof Maksimilijan Gandolf je cerkev ponovno posvetil 17. aprila 1667. 5. aprila 1667 sta Wolfgang Stubenberški in njegova soproga Ana Krescencija izdala ustanovno listino, s katero sta avguštincem podarila cerkev Svete Trojice s posestmi, zemljišče na drugi strani ceste za gospodarsko poslopje in vrt, hišico pod stopnicami in vsakoletno donacijo lesa iz svojih gozdov. Avguštinci

so se obvezali, da bodo v zameno brali peto mašo ob obletnicah smrti, tedensko mašo za pokojne člane rodbine Stubenberg in zmolili očenaš za živeče Stubenberge po vsaki pridigi. Ustanovna donacija je bila dokaj skromna, ocenjujejo zgodovinarji, saj cerkev ni bila zgrajena s stubenberškimi sredstvi. Za nameček so Stubenbergi kasneje prodali še gozdove, tako da trojiški avguštinci nikoli niso prejeli obljubljenega lesa.

Avguštinski samostan v Sv. Trojici je sprva deloval kot podružnica graškega avguštinskega samostana. Prva meniha sta bila Jožef Prein in Tomaž Paullin. Samostan se je lepo razvijal, maše v cerkvi pa naj bi bile tako v slovenskem kot seveda v nemškem jeziku. Leta 1669 je trojiški avguštinski samostan postal samostojen. Med leti 1665 in 1679 je bilo v Sv. Trojici branih 4810 svetih maš, ki se jih je udeležilo 137.170 vernikov. Romanja so vse bolj cvetela, romarji so prihajali v glavnem iz dežele Štajerske, največ iz celotnih Slovenskih goric in iz bližnjega Prekmurja. V kasnejših letih je samostanska skupnost ostajala približno enako velika. Leta 1692 so uspeli dograditi samostan in takrat je v njem domovalo šest patrov in dva brata laika. Pri gradnji mogočnega poslopja so veliko pomagali negovski grofje Trauttmandorffi. Njihov simbol vrtnice je neposredno nad vhodom v samostan, kjer je lepo vidna letnica 1692. Trauttmandorffi so bili branitelji krščanstva pred islamom, vrtnica pa od nekdanje velja za kraljico rož in je tradicionalni simbol ljubezni in lepote. V okviru reform cesarja Jožefa II. je bil trojiški avguštinski samostan dokončno razpuščen oktobra 1787 leta. To je bil takrat eden najrevnejših samostanov na Štajerskem, saj je ob zaprtju imel samo nekaj vinogradov. Leto poprej, torej 1786, je bila ustanovljena samostojna župnija sv. Trojica, ki se je ločila od lenarške in je začela samostojno župnijsko uradovanje na velikonočno nedeljo tega leta. Župnija pa ni bila najbolje vodena, zato so leta 1854 prišli v samostan bratje frančiškani, ki jih je vodil modri gvardijan Gelazij Rojko. Frančiškani še danes zgledno upravljajo z župnijo in skrbijo za neprecenljivo kulturno dediščino sredi Slovenskih goric.

¹ Emilija Zakelšek, *Lenart, izjava z dne 19. 3. 2021.*

² Vpisana je pod številko 7114 iz leta 1992, in sicer kot del profane stavbne dediščine trškega središča Lenart.

³ Sklep Okrajnega sodišča v Mariboru, Pokrajinski arhiv Maribor, SI_PAM/0724/001/0012, Križan, Otmar (Lenart v Slovenskih goricah) – zaplemni spis 251/50, Okrajno sodišče Maribor – okolica.

⁴ Ibid. V odločbi je tudi zapisano, da je bil Križan januarja 1946 izseljen in da se mu zapleni vse njegovo premoženje. V dokumentu z dne 27. septembra 1950 pa je zaznamba, da se Otmar Križan nahaja že od leta 1945 oziroma od 11. januarja 1946, ko je bil nasilno preseljen kot Slovec škodljiv v Avstrijo, v Gradcu, kjer živi na naslovu Klopstokgasse 8 – II. Krajevni ljudski odbor (KLO) Lenart, ki ga je zastopal predsednik Radko Valner, je v zvezi s tem Okrajnemu sodišču Maribor – okolica pisal, da se je Križan v zvezi s tem oglasil svoji teti Mariji Slavič, ki je živela na Ptujski cesti v Lenartu, in jo pooblastil, da lahko zanj ureja uradne zadeve pri KLO Lenart.

⁵ Pričevanje Emilije Zakelšek, *Lenart*. Brumnova je bila mati bolj znane medvojnne aktivistke OF in povojne dolgoletne javne uslužbenke in politične delavke na lenarški občini Vide Brumen. Ta se je pred vojno učila za frizerko. Med starejšimi Lenartčani se je ohranilo pričevanje, da je Marjeta Brumen v času povojnih množičnih pobojev na gradu Hrastovec sodelovala pri odločitvah o usmrtni skupine Lenartčanov. Ko so želeli usmrtiti Alojza Kurnika, je menila, da je bolje, če ustrelijo njegovega sina Alojza (Slaveka) Kurnika, 18-letnega mladeniča, saj bo tako oče bolj čutil bolečino ob izgubi sina: »Sina mu ubijte, da bo oče trpel vse življenje!« Mož Marjete Brumen je bil Ivan Brumen in je bil davčni izterjevalec (»rubež«) na davkarji v Lenartu.

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Novice izobraževalnega centra

Lahkih nog naokrog

Prvi petek v mesecu oktobru vas vabimo, da se nam pridružite na pohodu v **Jurovski Dol**. Pohod s postanki bo trajal tri ure, zato s seboj imejte zadostno količino tekočine in manjši prigrizek, oblačila in obutev pa naj bodo primerni vremenu. Zberemo se ob **9. uri**, pred stavbo Izobraževalnega centra, Nikova 9, Lenart.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Pri krožkih Univerze za tretje življenjsko obdobje je še nekaj prostih mest. Z veseljem vas vabimo, da se nam pridružite in ob prijetnem druženju pridobivate nova ali obnavljate že usvojena znanja.

Pridružite se lahko študijskim skupinam ročnih del, računalništva, tujih jezikov ter predavanj na temo vrt in zelišča.

Projekt Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc (TPK)

Projekt se v letu 2022 zaključuje, zato vas obveščamo, da bomo v septembru in oktobru izvedli še zadnji 40-urni tečaj RAČUNALNIŠKEGA DIGITALNEGA OPISMENJEVANJA, ki je za udeležence brezplačen. Izobraževanje je namenjeno starim okrog 45 let, z zaključeno največ srednješolsko izobrazbo. Naložbo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Republika Slovenija.

Vabljeni k vpisu!

Marija Čuček

Netresk (*Sempervivum tectorum*)

V času mojega otroštva je bilo v Halozah še mnogo hiš, ki so bile pokrite s slamo, na takšnih strehah pa je rasel netresk, ki smo mu rekli uhljek. Hišo naj bi varoval pred strelo in hkrati pomagal pri težavah z ušesi. Sem pa pogosto slišala izraz čuvarkuča, ki so ga uporabljali priseljenci iz Hrvaške. Ti so bili prepričani, da ima netresk magične sposobnosti čuvanja hiše pred strelo in prebivalcev pred boleznimi in zlom. Prevod latinskega imena se glasi vedno živ, kar izhaja iz tega, da je netresk vedno zelen. Naša domača imena so: ušesnik, uhlec, uhlek, glušec, perunovo cvetje itd. Netresk je skrajnej, prenese namreč največji mrz in tudi največjo vročino. Raste v skalovju, po zidovih, škarpah, povsod tam, kjer je zemlje malo in je skromna. Mesnati jajčasti lističi s konico na vrhu rastejo v obliki rozete, iz katere izrašča steblo z drobnimi cvetovi v obliki zvezdic v rožnati barvi. Ko odcveti, odmre, vendar še prej poskrbi za množico majhnih netreskov. V zdravilne namene uporabljamo sveže lističe vse leto, le v času cvetenja ne. Vsebuje čreslovine, sluzi, smole, olja, mravljinčno in jabolčno kislino. Ker uporabljamo sveže lističe, je pomembno, da jih pred uporabo dobro očistimo in izrežemo poškodovane dele. Največ izkušenj glede uporabe netreska izhaja iz uporabe ljudskega zdravilstva. V dobro pomoč nam je pri: premočni menstruaciji, miomih, cistah, hemoroidih, bolečinah in krčih v nogah, pasavcu, čiru na želodcu, driski, vnetju ušes in naglušnosti, ki izhaja iz preveč trdega ušesnega masla, saj ga netresk topi. Uporabljamo ga tudi pri angini, aftah, kurjih ušesih, bradavicah, ranah, pikih žuželk, opeklinah, oteklinah, poškodbah na prstih od putike, za boljše izločanje seča in pri visoki temperaturi. Čaj pripravimo tako, da na čim manjše koščke narežemo 5–10 lističev, jih damo v četrt litra vode in odkrito kuhamo 15 minut, odstavimo, pokrijemo in pustimo stati še 20 minut. Precedimo in uporabimo za pitje ali grgranje. Pripravimo ga zjutraj in na tešče spijemo majhno skodelico. Čez dan pa na vsako uro po eno žlico. V pomoč nam je pri

Foto: osebni arhiv

premočni menstruaciji, čiru na želodcu, grgramo pa ga pri aftah in angini.

Pri visoki temperaturi 4–5 lističev operemo, nasekljamo, odstranimo konico in damo v 1 dl hladne ali tople vode. Pustimo pokrito 30 minut, precedimo, po želji dodamo malo medu. Spijemo na tešče in čez dan še eno do dve skodelici. Pijemo tako dolgo, da vročina popusti.

Pri mokrenju postelje lističe treh celih rozet narežemo čim bolj drobno in damo v liter mleka. Kuhamo 15 minut, precedimo, pijemo 3-krat na dan po 2 dl, dokler težava ne mine.

Sok: uporabimo ga za rane, opeklino in vbode žuželk. Čiste liste zmiksamo in precedimo. V dobljen sok namočimo gazo, jo položimo na rano, oteklino, pike pa mažemo s sokom, dokler ne nehata bolečina in srbenje.

Vnetje ušesa: 3–4 kapljice svežega soka kanemo v uho, pustimo 10 minut, potem se obrnemo, da sok izteče.

Opeklino zdravimo tako, da zmešamo 2/3 svežega soka in 1/3 oljčnega olja. Dobro premešamo, namažemo po opeklinah ali nanje položimo gazo, namočeno v pripravo. Obloga naj bo na opeklini vsaj 1 uro. Dnevno zamenjamo vsaj dve oblogi, eno pa damo čez noč.

Več o uporabi netreska sledi v naslednji številki.

Večina receptov je povzetih po Zlatnih savjetih Jura Marčinkovića. Velja jih preizkusiti, seveda pa niso nadomestilo za obisk zdravnika. Iz 9. stoletja je ohranjen kapitularij Karla Velikega in njegovega sina Ludvika Pobožnega, v katerem je naštetih 72 rastlin, ki jih je treba saditi. Na koncu je dodan stavek: »In kmet mora imeti na svoji hiši netresk.«

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Zdravstveni dom Lenart

Mobilna cepilna enota

bo ponovno oživela z mesecem oktobrom!

4. oktober 2022	5. oktober 2022
8.00 - 10.00 Voličina (predvidoma pred KD)	14.00 - 16.00 Sv. Ana (predvidoma na ploščadi pred KD)
10.30 - 12.30 Jurovski Dol (predvidoma pred bivšo KZ)	16.30 - 18.30 Benedikt (večje parkirišče pred pošto)
14.00 - 16.00 Sv. Trojica (predvidoma pred KD)	
16.30 - 18.30 Cerkvenjak (predvidoma pred KD)	

Poiščite reševalno vozilo ZD Lenart!

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojna agencija Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma

pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo na uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Naslednja številka (9/2022) bo izšla v četrtek, 27. 10. 2022. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 13. 10. 2022.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124x40 mm	80,00€
1/8 strani	124x84 mm	100,00€
1/4 strani	124x173 mm	180,00€
1/2 strani	253x173 mm	280,00€
cela stran	253x350 mm	480,00€

K navedenim cenam se prišteva DDV.

OVTARJEVE NOVICE (ISSN C506-614X) – časopis osrednjih Slovenskih goric izhaja od 23. decembra 2009 v Lenartu. Izdaja ga Razvojna agencija Slovenske gorice, d. o. o. Direktorica: dr. Milojka Domajnko. Časopis je vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1501.

Odgovorni urednik: Zmagoslav Šalamun. **E-naslov:** urednik@ovtar24.si. **Telefon:** 070 670 740. **Uredniški odbor:** Zmagoslav Šalamun, mag. Nataša Bauman, Damjan Veršič, Jasna Senekovič, Petra Golob, mag. Vito Kraner, Mojca Guzej in dr. Milojka Domajnko. **Naslov uredništva:** Ovtarjeve novice, Trg osvoboditve 9, 2230 Lenart v Slov. goricah. **E-naslov za marketing:** ovtarjeve.novice@rasg.si **Lektoriranje:** Jasmina Vajda Vrhunec, s. p. **Oblikovanje časopisa in grafična priprava za tisk:** Kreativna Pika, d. o. o., Jurovska cesta 21, Lenart v Slov. goricah. **Tisk:** Evrografis, d. o. o., Puhova ulica 18, 2000 Maribor. **Naklada:** 6.980 izvodov. **Ovtarjeve novice** lahko prelistate tudi na spletni strani: www.rasg.si.

LAS OVTAR
SLOVENSКИH GORIC

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Dani Zorko

Na rajžo po Slovenskih goricah

Na Razvojni agenciji Slovenske gorice (RASG, d. o. o.) smo bili to poletje zelo aktivni na terenu, saj brez komunikacije z ljudmi naših občin ni mogoče dobro opravljati svojega dela. Že v času pred pandemijo smo začeli z zbiranjem podatkov o naših ponudnikih z namenom, da sestavimo pregledne zbirke informacij v obliki katalogov, zemljevida in spletnega podajanja informacij. Splošne omejitve so ta proces precej ovirale, zato smo v zadnjih mesecih intenzivno delali na obveščanju in popolnjevanju zbirke lokalne in turistične ponudbe Slovenskih goric.

Do zdaj nam je z operacijo Ovtar na rajžo gre že uspelo pripraviti pregledno žepno karto, ki geografsko zajema celotno Vzhodno Slovenijo, vsebinsko pa smo se osredotočili na ponudnike in zanimivosti Slovenskih goric. Prav tako nam je uspelo pripraviti tudi katalog Ovtarjeve (lokalne) ponudbe z zanimivim branjem, kjer je podrobneje predstavljenih več kot sto ponudnikov iz naših občin. Zbiranje podatkov in fotografij je bilo zelo velik zalogaj, vendar smo se tega izziva lotili z veseljem. Smo edini daleč naokoli s takšno zbirko podatkov na regionalni ravni, dopuščamo pa možnost, da kateri ponudnik v katalogu tudi manjka. Akcija obveščanja (Ovtarjeve novice, spletne strani občin, socialna omrežja, številni osebni »mailingi«, telefonski pozivi itd.) in zbiranja podatkov je trajala celotno poletje, mi pa smo vseeno zadovoljni z odzivom, saj so vsa gradiva in promocijske akcije brezplačne narave, zato nam je vsakršne neodzivnosti ponudnikov malo žal.

V pripravi sta tudi katalog in brošura turistične ponudbe, kjer želimo zbrati turistične zanimivosti Slovenskih goric na enem mestu, prav tako pa pripravljamo tudi spletno stran 'visitgorice', kjer bomo lahko sproti spremljali in aktualizirali ponudbo in dogajanje v Slovenskih goricah. Četudi smo mogoče pri tiskovinah koga nenamerno spregledali, bomo lahko

spletno različico zbirke podatkov sproti dopolnjevali. Tiskovine je trenutno mogoče dobiti na RASG, d. o. o., v kratkem pa jih bomo objavili tudi na spletu.

Pri vzpostavljanju sprejemnega organizatorja potovanj (incoming agencija) smo v zaključni fazi analize ponudbe, zato bomo vse ponudnike povabili na skupni sestanek, saj bodo naslednji meseci na tem področju delovno zelo zahtevni. K sodelovanju ste vabljeni vsi turistični deležniki in vsi ostali, ki se imate namen ukvarjati s turizmom, da skupaj pripravimo kakovostno in zanimivo ponudbo. V zimskem času bomo med drugim iskali tudi lokalne vodnike ter jih pripravili in opremili s številnimi zanimivimi zgodbami. Za vse informacije v zvezi z zapisanim se lahko oglasite na Razvojni agenciji Slovenske gorice v Lenartu, ki je vodilni partner LAS Ovtar Slovenskih goric, poznate pa nas pod obema nazivoma.

Glede na vse napovedi smo na dobri poti, da naslednje mesece preživimo brez bistvenih omejitev glede potovanj in preživljanja prostega časa, zato vabljeni k prebiranju naših vsebin, kjer boste zagotovo dobili kakšno idejo za izlet.

Foto: arhiv RASG

Alenka Špes in Damjana Vizjak

Okolju prijazna novost - solarne polnilne klopi

V sklopu projekta **Zelene Slovenske gorice**, ki je sofinanciran iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, smo v mesecu avgustu 2022 namestili solarne polnilne klopi slovenskega proizvajalca Solar-GO, Aleš Krč, s. p., in tako investirali v okolju prijazno rešitev. Postavljene so v občinah Benedikt, Cerkevjenjak, Duplek, Lenart, Sveta Ana, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Šentilj, ki so partnerice v projektu.

Klopi so ena od najsodobnejših pridobitev, izdelane iz kakovostnih vremensko odpornih in okolju prijaznih materialov. S pomočjo solarnih modulov, nameščenih na klopi, si

lahko z zeleno energijo **brezplačno polnite svoje mobilne naprave**. Vaš mobilni telefon z vgrajenim sistemom Qi lahko polnite tako, da ga samo položite na brezžični polnilec na vrhu klopi ali pa uporabite enega od USB-izhodov za polnjenje. Prav tako je v bližini klopi nenehno na voljo **internetna povezava 4G**.

Z namestitvijo solarnih polnilnih klopi vabimo prebivalce Slovenskih goric, da si s prijatelji in znanci vzamejo čas tudi za druženje v naravi, saj ob klopih lahko uporabljajo vso moderno mobilno tehnologijo.

Foto: arhiv RASG

Milena Grabušnik

Utrinki s sejma AGRA

Še nekaj fotoutrinkov z letošnjega sejma AGRA, kjer smo na Ovtarjevem razstavnem prostoru že desetič predstavljali ponudbo Slovenskih goric.

Vabilo ponudnikom Ovtarjeve mreže ponudbe

LAS Ovtar Slovenskih goric se je tudi letos skupaj s ponudniki Ovtarjeve mreže ponudbe že desetič uspešno predstavil s pristno in domačo Ovtarjevo ponudbo na mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni.

Ovtarjeva mreža ponudbe se tekom let širi ne le po številu članov, temveč tudi po pestrosti in v kakovosti, ki odraža pristnost in poznano domačnost Slovenskih goric. V okviru operacije Ovtar na rajžo gre smo v sodelovanju s ponudniki v zadnjih mesecih vsebinsko pripravili in natisnili več promocijskih in turističnih tiskovin: Ovtarjev katalog ponudbe, turistični katalog, zemljevid ponudbe, brošuro itd.

Ponudniki Ovtarjeve mreže ponudbe in zainteresirani vabljeni na **sestaneke**, ki bo v **sredo, 19. oktobra, ob 16. uri na sedežu LAS Ovtar Slovenskih goric v Lenartu v Slovenskih goricah** (Trg osvoboditve 9), kjer bomo ovrednotili aktivnosti mreže na sejmu AGRA 2022, se dogovorili o možnostih distribucije tiskovin in v novih izzivih iskali poti nadgradnje Ovtarjeve mreže ponudbe.

Lepo vabljeni!

Foto: arhiv RASG

Aleksandra Papež

Matija Damiš je obvozil Slovenijo

Foto: Franci Ornik

Matija Damiš iz Voličine se je v soboto, 17. septembra, po osmih dneh vrnil nazaj v Voličino, od koder ga je 10. septembra pot vodila v smeri okoli Slovenije.

Čisto sam se je odpravil na pot, ki jo običajno pod imenom Dobrodelno okoli Slovenije (DOS) v maju prevozijo številne ekipe kolesarjev. »Nad kolesarjenjem me je

Foto: Franci Ornik

že v času osnovne šole navdušil stric. Ko sta z očetom pripovedovala, kako sta obvozila Slovenijo, kjer so včasih noči prespali na senikih in v šotorih. To se mi je zdelo fascinantno,« je razložil Matija, ki je v mladih letih dal prednost treningom nogometa. »Zaradi obrabe hrustancev nogometa intenzivno ne morem več igrati in tako se sploh zadnje leto posvečam kolesarjenju, čeprav sva že prej s stricem s kolesom kolesarila do morske obale, enkrat do Blatnega jezera in še bi lahko našteval daljše trase.«

Tokrat pa si je Matija, ki sicer opravlja delo administratorja v odvetniški pisarni, postavil obsežen izziv – prekolesariti progo DOS-a. Gre za 1225 kilometrov, ki jih kolesarji v petih etapah prekolesarijo v petih dneh, Matija pa si je etape prilagodil po svoji meri in si za vsakega izmed osmih dni določil 150 kilometrov. »Najnujnejše stvari sem imel v kolesarski torbi,

prenočišča sem poiskal in rezerviral dva tedna pred odhodom, ker sem tudi sicer bolj pristaš organiziranosti, in sem šel.« Pot je prekolesaril sam, le pri Kranjski Gori se mu je za kratek čas pridružil prijatelj, zadnji dan pa sta ga od Lendave, Goričkega in do doma spremljala stric in znanec. »Ne morem reči, da ni bilo naporno, ampak sploh zadnja dva dni, ko sem bil blizu doma in me je pral dež, sem na to preprosto pozabil.«

Da gre na tako dolgo pot, je zaupal le svojim domačim, ki so ga seveda podprli in z drugimi domačini tudi ponosno pričakali ob povratku, v družbi PGD Voličina, ki mu je pripravilo pravi »curkomet«.

Matija si bo v prihodnosti s svojim kolesom gotovo postavil še kak zanimiv cilj, mi pa mu želimo predvsem varne in srečne poti.

Nina Zorman

Anja in Marko opozarjata: Pot do šole naj bo varna!

Konec avgusta sta nas v Lenartu obiskala Anja in Marko, maskoti AMZS, ki s svojo pojavnostjo voznike opozarjata na začetek šolskega leta. V Lenartu sta ju pozdravila župan mag. Janez Kramberger, ravnatelj OŠ Marjan Zdravec in predsednik AMD Lenart Danilo Lukavečki.

Predsednik AMD Lenart Danilo Lukavečki je povedal, da so s preventivno akcijo nadaljevali tudi prvih pet dni šolskega leta, ko so šolarčke čez prehod za pešce spremljali njihovi prostovoljci oziroma člani.

»Cilj maskot, ki sta obiskali Lenart pred začetkom šolskega leta, je bil, da ju vozniki opazijo in začnejo razmišljati, da se začenjajo šola, kar pomeni tudi več otrok na cesti, za voznike pa večjo previdnost,« nam je pojasnil Lukavečki in dodal, da so dve

silueti maskot izobesili tudi v centru Lenarta, da bosta celi september opominjali voznike na pazljivejšo vožnjo.

Župan in ravnatelj sta skupno pozvala, da bodimo kot udeleženci v cestnem prometu pazljivi in pozorni ter tako omogočimo šolarčkom varno pot v šolo in domov. Maskoti sta se s tablami sprehodili po najbolj frekventnih šolskih poteh in tako voznike opozarjali, da se bliža šola.

Društvo AMD Lenart je izkazalo interes za sodelovanje pri izvedbi preventivne akcije »Še 365 dni«, ki poteka pred začetkom šolskega leta. V akciji sodelujeta maskoti Anja in Marko, katerih namen je, da voznike opozarjata, da se bliža začetek šolskega leta in da je treba na pešce paziti vseh 365 dni v letu.

Foto: Nina Zorman

ŠPORTNO DRUŠTVO LENART

Ptujska cesta 27, Lenart INFO: (041) 887 494

URNIK TRENINGOV 2022/23

Bodi aktiven, izberi si svoj termin!

01	CICIBANI (3-6 let) Četrtek: 16.30 - 17.30 Vodita: Gabrijela Murko in Petra Damiš Lovrenčič	
		02
		GIMNASTIKA DEKLICE Ponedeljek: 17.30 - 18.30 (5 - 7 let) / 18.30 - 19.30 (7 - 9 let) Ponedeljek: 19.30 - 20.30 (10 - 14 let) Vodi: Petra Fišer
03	KARATE Ponedeljek: 16.00 - 18.00 / Sreda: 16.00 - 18.00 Vodi: Darko Zarič	
		04
		REKREACIJA ŽENSKÉ Torek: 19.00 - 21.00 Vodita: Tea Rojs-Daminko in Vesna Zorec
05	REKREACIJA UPOKOJENKE Torek: 16.00 - 17.30 / Četrtek: 17.30 - 19.00 Vodi: Kristina Bac	
		06
		REKREACIJA RADEHOVA Petek: 19.30 - 21.00 Vodi: Voljko Titan
07	REKREACIJA ŽENSKÉ IN MOŠKI Petek: 21.00 - 22.30 Vodi: Kristjan Murko	
		08
		BADMINTON Četrtek: 19.00 - 20.30 Vodi: Jožef Sedonja
09	NAMIZNI TENIS Torek: 19.30 - 21.00 Vodi: Janko Župec	
		TRIM KABINET Miran Zorec

Veseli bomo vseh, ki se boste odpravili našemu vabilu. Plačlaš enkrat na leto (50 €), obiskujete lahko več sekcij, v skladu s pogoji NIJZ.